

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.12.2011
COM(2011) 883 final

2011/0435 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și
a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de
informare al pieței interne**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2011) 1558 final}
{SEC(2011) 1559 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ȘI OBIECTIVUL PROPUNERII

1.1. Contextul general

Mobilitatea profesioniștilor calificați este scăzută în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, se pare că există un potențial important neexploatat pentru mobilitate: în conformitate cu un sondaj Eurobarometru efectuat în 2010¹, 28 % dintre cetățenii UE se gândesc să lucreze în străinătate. Recunoașterea calificărilor profesionale este esențială pentru ca libertățile fundamentale ale pieței interne să funcționeze efectiv pentru cetățenii UE. În același timp, mobilitatea nu ar trebui să fie în detrimentul consumatorilor și în special al pacienților care așteaptă competențe lingvistice adecvate din partea cadrelor medicale. În plus, potențialul unei mai mari integrări a pieței serviciilor rămâne neexploatat în domeniul serviciilor profesionale; în timp ce Directiva din 2006 privind serviciile² a oferit noi oportunități, accentul principal din Directiva din 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale³ a fost pus pe consolidarea a 15 directive existente într-un singur instrument.

Modernizarea Directivei ar răspunde și necesităților statelor membre care se confruntă cu un deficit în continuă creștere de forță de muncă calificată. Mobilitatea cetățenilor UE în cadrul pieței unice este, în acest sens, un aspect important. Nu numai că penuria de forță de muncă va continua în viitor, dar ea este așteptată să crească în special în sectorul sănătății, în sectorul educației și, de asemenea, în sectoarele de creștere, precum construcțiile și serviciile pentru întreprinderi.

În strategia sa pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii (Europa 2020), Comisia a subliniat deja necesitatea de a promova mobilitatea în interiorul UE. Agenda pentru noi competențe și locuri de muncă⁴ a avertizat că dezechilibrele pieței muncii din UE persistă și că potențialul mobilității forței de muncă nu este suficient exploatat. Raportul privind cetățenia⁵ din 2010 a subliniat și el necesitatea modernizării în acest domeniu în interesul cetățenilor UE.

În analiza sa anuală a creșterii pentru 2011 și 2012⁶ și în Actul privind piața unică⁷, Comisia a identificat recunoașterea calificărilor profesionale drept un aspect major. Actul privind piața unică a subliniat necesitatea modernizării cadrului existent ca parte a celor douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii în rândul cetățenilor. La 23 octombrie

¹ Eurobarometru nr. 363

² Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36)

³ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22)

⁴ „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe”, Comunicare a Comisiei, COM(2008)868, 16.12.2008

⁵ Raport privind cetățenia UE în 2010, „Eliminarea obstacolelor în calea drepturilor cetățenilor UE”, COM(2010)603, 27.10.2010

⁶ „Analiza anuală a creșterii: formularea răspunsului cuprinzător al UE la criză”, Comunicare a Comisiei, COM(2011)11, 12.1.2010

⁷ Comunicarea Comisiei, Actul privind piața unică, Douăsprezece pârghii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii, „Împreună pentru o nouă creștere”, COM(2011)206, SEC(2011)467

2011, Consiliul European⁸ a invitat instituțiile să întreprindă toate eforturile pentru a ajunge la un acord politic cu privire la aceste 12 inițiative în Actul privind piața unică, inclusiv privind o propunere a Comisiei de modernizare a prezentei directive. Parlamentul European a cerut, de asemenea, măsuri urgente în raportul său din 15 noiembrie 2011⁹.

1.2. Obiectivul propunerii

Comisia nu propune o nouă directivă ci o modernizare bine direcționată a dispozițiilor existente orientată către următoarele obiective:

- reducerea complexității procedurilor prin intermediul unui card profesional european care ar continua să exploateze avantajele sistemului de informare al pieței interne (IMI) care s-a bucurat deja de succes (a se vedea secțiunea 4.1);
- reformarea normelor generale pentru stabilirea în alt stat membru sau mutarea temporară (a se vedea secțiunile 4.2., 4.3 și 4.4.);
- modernizarea sistemului de recunoaștere automată, mai ales pentru asistente medicale, moașe, farmaciști și arhitecți (a se vedea secțiunile 4.5, 4.6 și 4.7);
- oferirea unui cadru juridic în directivă pentru profesioniștii parțial calificați și pentru notari (a se vedea secțiunea 4.8);
- clarificarea măsurilor de salvagardare pentru pacienți, ale căror preocupări cu privire la competențele lingvistice și riscurile de malpraxis ar trebui să se reflecte mai bine în cadrul juridic (a se vedea secțiunea 4.9.);
- crearea obligației legale de furnizare de informații ușor de utilizat și orientate pe conținut privind normele care reglementează recunoașterea calificărilor, bazate pe facilități cuprinzătoare de guvernare electronică pentru întregul proces de recunoaștere (a se vedea secțiunea 4.10);
- lansarea unui exercițiu de examinare sistematică și evaluare reciprocă pentru toate profesiile reglementate în statele membre (a se vedea secțiunea 4.11).

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Inițiativa este rezultatul unei evaluări ex-post a directivei, precum și a unor ample consultări cu toate principalele părți interesate, inclusiv autoritățile competente, organizațiile profesionale, instituțiile academice și cetățenii.

⁸ EUCO 52/11
⁹ A7-0373/2011

2.1. Evaluare

Evaluarea ex-post s-a realizat în perioada martie 2010-mai 2011. Comisia Europeană a contactat autoritățile competente și coordonatorii naționali pentru directivă și a primit aproximativ 200 de rapoarte de experiență, publicate pe site-ul internet al Comisiei¹⁰.

În plus, s-a comandat un studiu¹¹ realizat de GHK Consulting axat pe efectele recentelor reforme educaționale asupra recunoașterii calificărilor profesionale.

2.2. Consultări publice

La 7 ianuarie 2010, Comisia a lansat o consultare publică privind directiva. Serviciile Comisiei au primit 370 de contribuții¹².

La 22 iunie 2010, Comisia a adoptat o Carte verde¹³ privind „Modernizarea Directivei privind calificările profesionale”. S-au primit aproximativ 420 de răspunsuri. De asemenea, Comisia a organizat două conferințe publice pe tema revizuirii directivei.

2.3. Rezultatele consultării

Toate părțile interesate au recunoscut necesitatea de a asigura un acces mai bun la informații privind recunoașterea calificărilor. Cei mai mulți dintre cetățeni și organizațiile profesionale au sprijinit simplificarea procedurilor de recunoaștere în timp ce reprezentanții sectorului sănătății au subliniat, de asemenea, necesitatea de a se proteja calitatea serviciilor. O mare majoritate a părților interesate din toate categoriile au exprimat opinii favorabile ideii unui card profesional european. Multe organizații profesionale și-au exprimat sprijinul pentru revizuirea conceptului de platforme comune. Majoritatea autorităților competente și organizațiilor profesionale reprezentând profesii care beneficiază de recunoașterea automată au fost de acord asupra necesității de a se moderniza sistemul.

2.4. Grupul de coordonare privind cardul profesional european

În ianuarie 2011, Comisia Europeană a înființat un grup de coordonare cu experți externi pentru a discuta necesitatea și fezabilitatea unui card profesional european. Grupul a reunit reprezentanți ai diverselor asociații profesionale și ai autorităților competente și a finalizat o serie de studii de caz¹⁴ prezentate în cadrul Forumului privind piața unică organizat la Cracovia, Polonia, în zilele de 3 și 4 octombrie. În declarația lor, participanții la forum au salutat ideea unui card profesional european.

2.5. Evaluarea impactului

Comisia a realizat o evaluare a impactului pentru diferite opțiuni de politici.

Această analiză a identificat opt grupe de probleme, mai ales pe baza rezultatului evaluării și a reacțiilor la cartea verde. Aceste grupuri de probleme cuprind: accesul la informații privind

¹⁰ A se vedea http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

¹¹ Studiul, publicat la 31 octombrie 2011, este disponibil la adresa: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/policy_developments/final_report_en.pdf

¹² A se vedea http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_en.htm

¹³ COM(2011) 367 final

¹⁴ A se vedea http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

procedurile de recunoaștere, eficiența procedurilor de recunoaștere, funcționarea sistemului de recunoaștere automată, condițiile care se aplică pentru stabilire și cele care se aplică mobilității temporare, precum și domeniul de aplicare al directivei. Ținând cont că sănătatea publică a ieșit în evidență ca un aspect important în cadrul evaluării, protecția pacienților a fost și ea menționată în definiția problemei. Ultima problemă se leagă de lipsa de transparență și justificare a cerințelor de calificare în profesiile reglementate.

Analiza a identificat trei obiective generale: facilitarea mobilității profesioniștilor și comerțul cu servicii în interiorul UE, abordarea problemei de ocupare a locurilor de muncă de înaltă calificare și oferirea unei game mai largi de posibilități pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă. Aceste obiective au fost declinate în obiective specifice, ținând cont de context și de problemele identificate.

S-a examinat pentru fiecare grupă de probleme o gamă largă de opțiuni, care au fost evaluate în funcție de următoarele criterii: eficacitate, eficiență, consecvență și impact asupra părților interesate (beneficii și costuri pentru profesioniștii mobili, state membre, consumatori și pacienți, angajatori).

În ceea ce privește accesul la informații, evaluarea impactului a explorat diferite opțiuni de facilitare a identificării autorităților competente și a cerințelor documentare și de a stimula utilizarea procedurilor electronice. Opțiunea preferată a fost extinderea domeniului de aplicare al ghișeelor unice (institute prin Directiva privind serviciile). Prin dezvoltarea în continuare a structurilor existente, această opțiune nu ar trebui să ducă la creșteri semnificative ale costurilor.

În legătură cu eficiența procedurilor de recunoaștere, s-au luat în considerare diferite opțiuni de reducere a duratei procedurilor și de asigurare a unei mai bune utilizări a măsurilor compensatorii. Opțiunea preferată a fost crearea unui card profesional european, bazat pe o mai puternică implicare a statului membru de origine, deoarece acesta creează condiții favorabile de accelerare a procedurii de recunoaștere. Această opțiune ar putea presupune unele costuri administrative pentru anumite state membre, dar ar permite profesioniștilor să beneficieze de proceduri de recunoaștere mai rapide. În plus, s-a identificat un set de măsuri de îmbunătățire a utilizării și organizării de măsuri compensatorii. În sfârșit, analiza a considerat că este necesar să se generalizeze conceptul de „platforme comune” pentru a facilita și mai mult recunoașterea anumitor profesii.

În ceea ce privește sistemul de recunoaștere automată, s-au examinat diferite opțiuni de raționalizare a procedurii de notificare și de examinare a noilor diplome. Instituirea unei funcțiuni naționale de conformitate a părut a fi opțiunea cea mai eficace și eficientă. S-au examinat seturi diferite de opțiuni de ajustare a cerințelor minime de formare pentru profesiile sectoriale - mai ales pentru medici, asistenții medicali, moașe, farmaciști și arhitecți - și de modernizare a clasificării activităților economice în anexa IV la directivă. Aceste opțiuni sunt prezentate în rezumatul evaluării impactului.

S-a examinat o gamă largă de opțiuni de simplificare a condițiilor care se aplică pentru stabilirea permanentă. În mod special, evaluarea impactului a concluzionat că nivelurile de calificare definite la articolul 11 ar trebui menținute ca punct de referință pentru compararea calificărilor, dar nu ar mai trebui să fie utilizate pentru evaluarea eligibilității unei cereri. S-a identificat introducerea în directivă a principiului accesului parțial drept o altă soluție prin care s-ar putea reduce obstacolele în calea mobilității. S-a considerat că cerințele specifice

aplicabile profesioniștilor care provin din state membre în care profesia lor nu este reglementată nu sunt necesare în cadrul regimului de stabilire.

În legătură cu mobilitatea temporară, evaluarea impactului a analizat diferite opțiuni susceptibile de a facilita acest tip de mobilitate și de a îmbunătăți certitudinea juridică pentru profesioniști. Una dintre opțiunile selectate constă în simplificarea cerințelor impuse profesioniștilor din state membre în care profesia lor nu este reglementată care însoțesc consumatori. În plus, evaluarea impactului a concluzionat că fiecare stat membru ar trebui să elaboreze o listă de profesii cu implicații privind securitatea și sănătatea (pentru care se cere o verificare prealabilă a calificărilor).

Evaluarea impactului a explorat diferite opțiuni de politici pentru clarificarea și extinderea domeniului de aplicare al directivei la noi categorii de profesioniști. Evaluarea impactului s-a pronunțat în favoarea extinderii domeniului de aplicare al directivei în condiții specifice la profesioniști care nu sunt pe deplin calificați și la notari. Pentru calificările din țări terțe, opțiunea preferată identificată a fost menținerea statu-quo-ului. Cu toate acestea, tratamentul prevăzut în temeiul directivei pentru cetățenii Uniunii ar trebui extins de statele membre la cetățenii altor țări terțe în măsura în care se prevede acest lucru în acorduri internaționale privind serviciile profesionale.

În ceea ce privește protecția pacienților, s-au evaluat diferite opțiuni de a se oferi mai multe garanții privind statutul profesioniștilor și privind competențele lingvistice ale acestora. Opțiunile preferate în acest domeniu includ introducerea unui mecanism de alertă combinat cu o transparență sporită între statele membre în ceea ce privește dezvoltarea profesională continuă și clarificarea normelor care se aplică pentru controlul competențelor lingvistice.

S-au luat în considerare diferite opțiuni de îmbunătățire a transparenței și justificării profesiilor reglementate. Opțiunea preferată identificată în evaluarea impactului constă în exercitarea evaluării reciproce în ceea ce privește legislațiile naționale care reglementează accesul la anumite profesii.

S-au luat în considerare sinergiile dintre diferitele opțiuni preferate, pentru a se asigura coerența internă a inițiativei.

Proiectul de evaluare a impactului a fost analizat de Comitetul de evaluare a impactului (CEI) și recomandările acestuia de îmbunătățire au fost integrate în raportul final. Avizul CEI este publicat împreună cu prezenta propunere, la fel ca și evaluarea finală a impactului și rezumatul acesteia.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temei juridic

Propunerea are la bază articolele 46, 53 alineatul (1), 62 și 114 din TFUE.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră în sfera competenței exclusive a UE.

Obiectivul directivei nu ar putea fi realizat într-o măsură suficientă prin acțiunea statelor membre, care ar duce în mod inevitabil la cerințe și regimuri procedurale divergente, sporind complexitatea reglementării și ar produce obstacole nejustificate în calea mobilității profesioniștilor. În plus, modificările la actualul regim juridic implică modificarea unei directive existente, care nu poate fi realizată decât prin legislația Uniunii. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității prevede ca fiecare intervenție să vizeze un obiectiv și să nu depășească ceea ce este necesar pentru îndeplinirea sa. Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a asigura o mai bună funcționare a normelor privind recunoașterea calificărilor profesionale și, prin urmare, respectă acest principiu.

3.3. Alegerea instrumentului

Propunerea se bazează pe articolele 46, 53 alineatul (1), 62 și 114 din tratat, care prevăd utilizarea unei directive pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor. În plus, o directivă este cea mai potrivită soluție, deoarece oferă statelor membre flexibilitatea necesară pentru a pune în aplicare normele stabilite, luând în considerare particularitățile lor administrative și juridice naționale. Cu toate acestea, pentru că un număr mare de acte legislative naționale trebuie să fie modificate de statele membre, este important ca acestea să anexeze la notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele directivei și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere.

3.4. Spațiul Economic European

Actul propus privește Spațiul Economic European și, prin urmare, ar trebui extins asupra Spațiului Economic European.

4. EXPLICAȚII DETALIAȚE CU PRIVIRE LA PROPUNERE

Modificările propuse la Directiva 2005/36/CE sunt prezentate în funcție de obiectivele stabilite în secțiunea 1.2.

4.1. Cardul profesional european și sistemul de informare al pieței interne

4.1.1. Cardul profesional european

Cardul profesional european va fi un instrument alternativ care poate fi pus în aplicare în cazul profesiilor care îndeplinesc mai multe obiective: cerere de la bază din partea membrilor profesiei, mobilitate semnificativă și o mai bună cooperare între autoritățile competente prin intermediul IMI. Cardul profesional european oferă, de asemenea, potențial pentru acele profesii interesate în principal de mobilitate temporară. În concluzie, introducerea cardului profesional european va depinde de dorința profesiilor în această privință. Atractivitatea sa ar trebui, totuși, să ducă la adoptarea de către tot mai multe profesii.

Cardul profesional european are scopul de a facilita și accelera procedura de recunoaștere și, în același timp, de a face ca aceasta să devină mai transparentă. Prin urmare, cardul necesită o implicare mai mare a statului membru de origine, ceea ce implică deplasarea anumitor costuri și sarcini administrative de la statul membru gazdă la statul membru de origine. Cu toate acestea, utilizarea IMI ar trebui să reducă aceste costuri, iar noua procedură poate fi

desfășurată de autorități competente deja existente care se implică deja frecvent în pregătirea dosarului de recunoaștere al profesioniștilor din țara respectivă.

În măsura în care se introduce un card profesional european pentru o anumită profesie la cererea unui profesionist, statul membru de origine va evalua caracterul complet al dosarului profesionistului și, în cazul unei cereri de stabilire, va crea un card profesional european. Rolul statului membru de origine este chiar mai important în caz de mobilitate temporară, deoarece creează și, în plus, validează cardul profesional. Utilizarea sistemului pieței interne devine obligatorie, deoarece va folosi drept suport administrativ pentru cardul profesional european. Atât implicarea statului membru de origine, cât și utilizarea IMI vor contribui la reducerea costurilor și a timpului necesar pentru tratarea unei cereri de recunoaștere. Aceasta creează condițiile pentru reducerea termenelor de tratare a unei cereri pe baza cardului profesional european, în comparație cu procedura actuală care va continua să existe pentru profesioniștii care preferă să nu utilizeze cardul profesional european. *4.1.2. Caracterul obligatoriu al IMI în temeiul directivei*

De la extinderile succesive ale IMI pentru a acoperi toate mecanismele de recunoaștere în temeiul directivei, un număr semnificativ de autorități competente utilizează IMI în mod regulat cu rezultate bune. Cu toate acestea, potențialul sistemului este subminat atunci când o autoritate competentă nu este înregistrată sau refuză să se ocupe de cererile de informații din cauza caracterului neobligatoriu al IMI. În plus, funcționarea cardului profesional european este condiționată de utilizarea sistematică a IMI. Prin urmare, propunerea prevede obligația statelor membre de a utiliza IMI pentru schimbul de informații cu privire la recunoașterea calificărilor profesionale.

4.2. Libertatea de prestare de servicii

Prin Directiva 2005/36/CE s-a introdus un regim special pentru libertatea de prestare temporară de servicii. Acesta prevede norme mai puțin stricte pentru prestatorii temporari: aceștia pot presta fără controlul prealabil al calificărilor profesionale (cu excepția profesiilor cu implicații privind securitatea și sănătatea) care reprezintă norma în cadrul sistemelor de recunoaștere pentru stabilire.

Se propun mai multe modificări pentru clarificarea normelor privind libertatea de prestare.

Prin eliminarea cerinței de experiență profesională impuse prestatorilor din statele membre în care profesia lor nu este reglementată, în cazul în care prestatorul îl însoțește pe beneficiar, propunerea urmărește să servească mai bine necesităților consumatorilor care traversează frontierele. În cazul în care cerința de experiență profesională este încă în vigoare, propunerea prevede că aceasta poate fi dobândită într-unul sau mai multe state membre, ceea ce creează mai multe oportunități pentru prestatori față de situația actuală.

Pentru profesiile cu implicații privind securitatea și sănătatea, statele membre au pus în aplicare verificarea prealabilă a calificărilor în diverse moduri, ceea ce a dus la incertitudine juridică pentru prestatori. Propunerea abordează acest aspect prin cererea adresată statelor membre de a nu furniza doar o listă a tuturor profesiilor despre care consideră că aparțin acestei categorii, ci și de a își justifica motivele includerii fiecărei profesii. Aceasta va permite prestatorilor să cunoască dinainte cerințele exacte pe care trebuie să le îndeplinească pentru libertatea prestării și, printr-o transparență sporită, va reduce riscul de obligații disproporționate sau inutile.

În sfârșit, propunerea clarifică lista documentelor pe care un stat membru le poate solicita înainte de prima prestare. De asemenea, aceasta menționează în mod explicit că declarația pe care prestatorii pot fi obligați să o prezinte înainte de prestare trebuie să fie valabilă pe întreg teritoriul unui stat membru.

4.3. Sistemul general

Primul element al propunerii se referă la posibilitatea existentă de a exclude pe baza articolului 11 anumite calificări din domeniul de aplicare al directivei atunci când există două sau mai multe niveluri de diferență între formarea profesioniștilor și cerințele din statul membru gazdă. Nivelurile de calificare ar trebui, în principiu, să fie folosite numai ca instrument de etalonare și nu ca bază de excludere a profesioniștilor din domeniul de aplicare al directivei. Singura excepție se referă la persoane ale căror calificări se bazează pe experiență profesională care doresc să obțină accesul la o profesie care necesită o diplomă universitară. De asemenea, propunerea consolidează obligația statelor membre de a justifica mai bine măsurile compensatorii. În plus, propunerea prevede obligația statelor membre de a organiza teste de aptitudini în mod regulat.

4.4. Accesul parțial

Ținând cont de jurisprudența¹⁵ Curții de Justiție, se propune introducerea conceptului de acces parțial în directivă. Acesta va asigura o mai mare certitudine juridică pentru profesioniști și va permite profesioniștilor care îndeplinesc condițiile pentru acces parțial să se stabilească sau să presteze servicii în cazul în care fuseseră excluși anterior de la avantajele oferite de directivă. Cu toate acestea, statele membre nu pot aplica acest principiu în cazul în care există motive imperative precum în cazul profesiilor din domeniul sănătății.

4.5. Recunoaștere automată pe baza experienței profesionale

Modificarea propusă în acest domeniu urmărește introducerea unui grad mai mare de flexibilitate pentru Comisie pentru a adapta lista de activități cuprinse în anexa IV. Această listă nu mai reflectă structura actuală a activităților economice. Această situație poate crea dificultăți la identificarea profesiilor care fac obiectul prezentului sistem de recunoaștere automată și poate duce la incertitudini pentru specialiști.

Prin urmare, modernizarea clasificării pare necesară. Cu toate acestea, orice modificare în clasificarea actuală ar trebui să fie evaluată cu atenție, deoarece poate afecta domeniul de aplicare al regimului. Prin urmare, modificarea propusă oferă Comisiei posibilitatea unei revizuirii fără a reduce domeniul de aplicare al activităților care beneficiază de recunoaștere automată. Comisia intenționează, de asemenea, să lanseze în 2012 un studiu care implică părțile interesate.

4.6. Recunoaștere automată bazată pe cerințe minime de formare profesională

Părțile interesate au indicat o lipsă de transparență a cerințelor de formare în statele membre care constituie baza pentru sistemul de recunoaștere automată pentru profesiile sectoriale. În vederea creșterii transparenței la nivelul UE, propunerea cere fiecărui stat membru să comunice actele cu putere de lege și actele administrative privind eliberarea de calificări noi sau modificate. De asemenea, statele membre vor fi obligate să implice o autoritate sau un

¹⁵ A se vedea, de exemplu, cauza C-330/03, *Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos*

organism adecvate existente, cum ar fi un minister sau un consiliu de acreditare, să raporteze cu privire la conformitatea calificării cu cerințele minime de formare ale directivei.

Evaluarea directivei a arătat, de asemenea, că durata minimă de formare pentru medici, infirmieri și moașe necesită clarificări. În plus, ținând cont de progresele realizate în aplicarea Sistemului european de credite transferabile (ECTS) propunerea prevede un număr precizat de credite ECTS drept criterii potențiale de durată pentru profesiile pentru care formarea se realizează la nivel universitar.

În vederea îmbunătățirii mobilității medicilor care au obținut deja o calificare de medic specialist și doresc să urmeze ulterior o altă formare specializată, propunerea permite statelor membre să acorde exceptări parțiale de la unele elemente de formare în cazul în care medicul a finalizat deja acele elemente pe durata programului anterior de formare de specialitate medicală în statul membru respectiv.

Noi cerințe profesionale legate de profesiile de asistent medical generalist și moașă se reflectă în propunerea care prevede ca statele membre să își actualizeze cerința de admitere la formare pentru aceste profesii de la 10 la 12 ani de învățământ general. Acesta este deja cazul în 24 de state membre.

Organizarea recunoașterii automate pentru asistenții medicali în decursul aderării de noi state membre în 2004 și 2007 a fost complexă. În 2012, serviciile Comisiei vor realiza o evaluare tehnică privind calificările asistenților medicali polonezi și români care au obținut titluri de calificare sau a căror formare a început înainte de 1 mai 2004 pentru a evalua dacă se mai justifică cerințele suplimentare pentru asistenții medicali polonezi și români în conformitate cu articolul 33 alineatul (2).

Durata minimă de formare profesională pentru arhitectură ar trebui să fie actualizată pentru a reflecta mai bine standardele larg acceptate de învățământ în arhitectură, în special necesitatea de a completa formarea academică prin experiență profesională sub supravegherea unor profesioniști calificați. Prin urmare, propunerea prevede că durata minimă a formării profesionale în arhitectură ar trebui să fie de cel puțin șase ani: fie cel puțin patru ani de studii cu program integral într-o instituție de nivel universitar și cel puțin doi ani de stagiu remunerat sau cel puțin cinci ani de studii cu program integral într-o instituție de nivel universitar completați cu cel puțin un an de stagiu remunerat.

Referitor la farmaciști, propunerea prevede extinderea listei activităților acestora, dar și eliminarea derogării pentru statele membre, prevăzute la articolul 21 alineatul (4), care le permite să împiedice farmaciști cu calificări străine să deschidă farmacii noi. Această excepție nu mai este utilizată de un număr tot mai mare de state membre (de exemplu, Țările de Jos, Irlanda și Regatul Unit). În plus, Curtea de Justiție permite restricții teritoriale doar în măsura în care acestea nu presupun o discriminare.

4.7. Principii comune de formare – un nou regim pentru recunoașterea automată

Conceptul de „platforme comune” al directivei din 2005 se înlocuiește cu principii comune de formare: un cadru comun de formare sau teste comune de formare. Acestea vizează introducerea unei automatizări mai extinse în recunoașterea calificărilor acoperite în prezent de sistemul general și ar trebui să răspundă mai bine necesităților profesioniștilor. În timp ce platformele comune au oferit doar posibilitatea armonizării măsurilor compensatorii, principiile comune de formare permit profesioniștilor să fie exceptați complet de la măsuri

compensatorii. Calificările obținute în cadrul acestui regim ar trebui să fie recunoscute automat în statele membre, care ar putea totuși beneficia de derogări la aplicarea acestora. În plus, condițiile pentru instituirea unor principii comune de formare sunt mai ușor de îndeplinit decât condițiile pentru instituirea de platforme comune.

În timp ce principiile comune de formare nu ar înlocui programele naționale de formare, profesioniștii cu o calificare în cadrul acestui regim ar beneficia de aceleași avantaje ca și profesiile pentru care cerințele minime de formare sunt specificate în directivă.

4.8. Extinderea domeniului de aplicare a directivei atunci când este necesar

4.8.1 Profesioniști care nu sunt pe deplin calificați

Prezenta propunere extinde domeniul de aplicare al directivei la profesioniștii titulari de diplomă, dar nu au încheiat încă un stagiu remunerat care ar putea fi necesar în temeiul legislației statului membru în care au absolvit (aceasta se poate aplica, de exemplu, avocaților, arhitecților și profesorilor). Această modificare va asigura o mai mare certitudine juridică pentru această categorie de profesioniști care beneficiază în prezent de normele din tratat cu privire la libera circulație dar nu și de garanțiile procedurale ale directivei. Ea se bazează pe jurisprudența¹⁶ Curții de Justiție.

4.8.2. Notari

În mai 2011, Curtea de Justiție a hotărât¹⁷ că nu se pot impune notarilor cerințe de naționalitate. În ceea ce privește aplicarea directivei, Curtea a considerat că nu se poate aștepta în mod rezonabil de la statele membre în cauză, la încheierea perioadei de aviz motivat, să considere că Directiva ar trebui să fie transpusă pentru notari. Curtea nu a exclus că există obligația de a pune în aplicare directiva, însă a considerat că obligația nu era suficient de clară la momentul procedurii de încălcare. Prin urmare, domeniul de aplicare al directivei trebuie să fie clarificat. Având în vedere particularitățile profesiei, normele privind stabilirea și libertatea de prestare trebuie să fie bine adaptate: în primul caz, statele membre ar trebui să poată impune testele de aptitudini necesare pentru a evita orice discriminare în procedurile naționale de selecție și numire. În ceea ce privește libertatea de prestare, notarii nu ar trebui să fie în măsură să întocmească acte notariale autentice și să realizeze alte activități de autentificare care necesită sigiliul statului membru gazdă.

4.9. Clarificarea garanțiilor pentru pacienți și consumatori de servicii profesionale

4.9.1. Cerințe lingvistice

Propunerea clarifică faptul că verificarea cunoștințelor lingvistice trebuie să aibă loc numai după ce statul membru gazdă a recunoscut calificarea. De asemenea, în cazul profesioniștilor din domeniul sănătății, aceasta menționează că rămâne la latitudinea sistemelor naționale de sănătate și a organizațiilor pacienților să verifice dacă autoritățile competente ar trebui să efectueze controale lingvistice atunci când este strict necesar.

4.9.2 Mecanism de alertă

¹⁶ A se vedea cauza C-313/01 *Morgenbesser*; C-345/08, *Pesla*

¹⁷ Cauzele C-47/08, C-50/08, C-51/08, C-52/08, C-53/08, C-54/08 și C-61/08.

În conformitate cu răspunsurile primite în cadrul consultărilor publice, propunerea obligă autoritățile naționale competente să se alerteze reciproc în cazul în care unui cadru medical care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul directivei i se interzice, chiar și temporar, să practice profesia. În cazul altor profesioniști, care nu sunt vizați de Directiva privind serviciile, statele membre trebuie, de asemenea, să se alerteze reciproc în cazul în care este necesar.

4.10. E-guvernare: accesul la informații și proceduri electronice

În scopul de a permite o identificare facilă a autorității competente și a documentelor necesare pentru o cerere de recunoaștere, propunerea prevede ca ghișeele unice, create în temeiul Directivei privind serviciile, să devină puncte centrale de acces online pentru toate profesiile vizate de Directiva privind calificările profesionale. Prin urmare, domeniul de aplicare al ghișeelor unice se extinde la categorii de profesioniști care nu sunt reglementate de Directiva privind serviciile (cadre medicale și persoane în căutarea unui loc de muncă). Prin această nouă dispoziție, profesioniști ar putea reveni la o structură unică pentru toate procedurile administrative legate de stabilire sau prestare de servicii într-un stat membru.

Propunerea prevede ca punctele naționale de contact existente în temeiul actualei directive să devină centre de asistență, evitând astfel o duplicare a structurilor de informare. Aceste centre de asistență se vor concentra pe cazuri individuale, oferind consultanță și asistență pentru cetățeni, de exemplu, prin apeluri telefonice sau chiar prin întâlniri directe. În cazul în care este necesar, acestea vor colabora cu autoritățile competente și centrele de asistență ale altor state membre.

4.11. Transparență și evaluare reciprocă

În toate cele 27 de state membre, Directiva privind calificările profesionale se aplică pentru aproximativ 800 de categorii de profesii reglementate. Lipsește transparența în ceea ce privește domeniul de aplicare și justificările regulamentului, ceea ce ar putea crea obstacole în calea mobilității.

Prin urmare, prezenta propunere prevede introducerea unei obligații pentru statele membre de a notifica o listă de profesii pe care le reglementează și de a evalua legislația lor privind accesul la profesii reglementate în funcție de principiile necesității (interesului public), proporționalității și nediscriminării. Fiecare stat membru ar trebui să comunice Comisiei rezultatul acestei evaluări. Acest exercițiu de evaluare reciprocă ar permite statelor membre să își compare propriile strategii de reglementare, precum și să își simplifice, dacă este necesar, cadrul juridic național pentru profesiile reglementate.

5. IMPLICAȚII BUGETARE

Se preconizează că propunerea va avea implicații pentru bugetul UE în măsura în care viitorul card profesional european (CPE) va utiliza sistemul de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI”) ca suport operațional. IMI va trebui să fie adaptat la procesele și cerințele de stocare ale CPE și să fie completat cu o serie de funcții suplimentare, și anume o interfață specifică, un mecanism de alertă și un mecanism de declarație. Implicațiile pentru bugetul UE sunt deja acoperite prin alocări planificate și vor fi oricum modeste având în vedere faptul că utilizarea IMI ca bază pentru CPE va duce la importante economii de scară și de gamă. În plus, principalele capacități existente ale IMI și cele în curs de dezvoltare sunt, în mare

măsură, conforme cu cerințele CPE. Costurile de adaptare și dezvoltare vor fi, în consecință, reduse în mod semnificativ.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare al pieței interne

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 46, 53 alineatul (1), 62 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁸,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor¹⁹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale²⁰ a consolidat un sistem de recunoaștere reciprocă bazat inițial pe 15 directive. Acesta prevede recunoașterea automată pentru un număr limitat de profesii bazat pe cerințe minime de formare armonizate (profesii sectoriale), un sistem general de recunoaștere a dovezilor de formare și recunoașterea automată a experienței profesionale. De asemenea, Directiva 2005/36/CE a stabilit un nou sistem de liberă prestare. Ar trebui să se reamintească faptul că membrii de familie din țări terțe ai cetățenilor Uniunii beneficiază de tratament egal în conformitate cu articolul 24 din Directiva 2004/38/CE. Cetățenii din țări terțe pot beneficia, de asemenea, de tratament egal în ceea ce privește recunoașterea diplomelor, certificatelor și altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale relevante, conform legislației specifice a Uniunii, precum acte

¹⁸ JO C , , p. .

¹⁹

²⁰ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

privind reședința pe termen lung, refugiați, „titulari de Carte Albastră” și cercetători științifici.

- (2) În comunicarea sa „Actul privind piața unică, Douăsprezece pârgii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii, «Împreună pentru o nouă creștere»”²¹, Comisia a identificat necesitatea modernizării legislației Uniunii în acest domeniu. La 23 octombrie 2011, Consiliul European, în concluziile sale, a susținut o astfel de modernizare și a chemat la un acord până la sfârșitul anului 2012. De asemenea, în Rezoluția sa din 15 noiembrie 2011, Parlamentul European a invitat Comisia să prezinte o propunere. Raportul privind cetățenia UE din 2010 privind eliminarea obstacolelor în calea drepturilor cetățenilor UE²² subliniază necesitatea ușurării sarcinii administrative legate de recunoașterea calificărilor profesionale.
- (3) Pentru a favoriza libera circulație a profesioniștilor, asigurând totodată o recunoaștere mai eficientă și transparentă a calificărilor, este nevoie să se asigure un card profesional european. Acest card este necesar în mod special pentru a facilita mobilitatea temporară și recunoașterea în conformitate cu sistemul de recunoaștere automată, precum și pentru a promova un proces simplificat de recunoaștere în conformitate cu sistemul general. Cardul ar trebui să fie eliberat la cererea unui profesionist și după prezentarea documentelor necesare și finalizarea de către autoritățile competente a procedurilor aferente de examinare și verificare. Funcționarea cardului ar trebui să fie susținută de sistemul de informare al pieței interne (IMI) stabilit prin Regulamentul (UE) nr. [...] privind cooperarea administrativă prin intermediul sistemului de informare al pieței interne²³. Acest mecanism ar trebui să contribuie la îmbunătățirea sinergiilor și întărirea încrederii între autoritățile competente, eliminând totodată suprapunerea lucrărilor administrative pentru autorități și generând mai multă transparență și certitudine pentru profesioniști. Procedura pentru solicitarea și eliberarea cardului ar trebui să fie clar structurată și să includă garanții și căi corespunzătoare de recurs pentru solicitant. Cardul și fluxul de activitate aferent în cadrul IMI ar trebui să asigure integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor stocate și să evite accesul ilegal și neautorizat la informațiile conținute.
- (4) Directiva 2005/36/CE se aplică numai profesioniștilor care doresc să exercite aceeași profesie într-un alt stat membru. Există cazuri în care activitățile în cauză fac parte dintr-o profesie cu un domeniu de aplicare mai extins de activități în statul membru gazdă. În cazul în care diferențele între domeniile de activitate sunt atât de mari încât este necesar de fapt un program complet de educație și de formare pentru ca profesionistul să compenseze deficiențele și, dacă profesionistul solicită acest lucru, un stat membru gazdă ar trebui să acorde acces parțial în aceste circumstanțe speciale. Cu toate acestea, în cazul existenței unor motive imperative de interes general, cum ar fi în cazul unui doctor în medicină sau al altor specialiști în domeniul sănătății, un stat membru ar trebui să poată refuza accesul parțial.
- (5) Prestarea temporară și ocazională în statele membre ar trebui să facă obiectul unor garanții, în special al unei cerințe de minimum doi ani de experiență profesională

²¹ COM(2011)206 final, 13.4.2011.

²² COM(2010) 603 final

²³ JO L [...].

prealabilă, în interesul protecției consumatorilor locali în statul membru gazdă dacă profesia nu este reglementată în statul membru de origine. Cu toate acestea, aceste garanții nu sunt necesare în cazul în care consumatorii, care își au reședința obișnuită în statul membru de stabilire al profesionistului, au ales deja acest profesionist și nu există implicații în materie de sănătate sau siguranță publică pentru persoane terțe în statul membru gazdă.

- (6) Directiva 2005/36/CE permite statelor membre să verifice calificările profesionale ale prestatorului înainte de prima prestare în cazul profesiilor reglementate cu implicații în materie de sănătate și de siguranță publică. Aceasta a dus la incertitudine juridică, lăsând la latitudinea unei autorități competente să decidă cu privire la necesitatea unor astfel de verificări prealabile. Pentru a se asigura certitudinea juridică, profesioniștii ar trebui să știe încă de la început dacă este necesar un control prealabil al calificărilor și când poate fi așteptată o decizie.
- (7) Directiva 2005/36/CE ar trebui să acopere, de asemenea, notarii. Pentru cererile de recunoaștere în scopul stabilirii, statele membre ar trebui să poată impune testul de aptitudini sau perioada de adaptare necesare pentru a evita orice discriminare în procedurile naționale de selecție și numire. În ceea ce privește libertatea de prestare, notarii nu ar trebui să fie în măsură să întocmească acte autentice și să realizeze alte activități de autentificare care necesită sigiliul statului membru gazdă.
- (8) Pentru a aplica mecanismul de recunoaștere pe baza sistemului general, este necesară regruparea pe diferite niveluri a diverselor sisteme naționale de educație și de formare. Aceste niveluri, care se stabilesc numai pentru funcționarea sistemului general, nu ar trebui să aibă efect nici asupra structurilor naționale de educație și de formare, nici asupra competenței statelor membre în domeniu care include o politică națională de punere în aplicare a Cadrului european al calificărilor. Acesta poate fi un instrument de promovare a transparenței și comparabilității calificărilor și poate fi o sursă suplimentară utilă de informații pentru autoritățile competente care examinează recunoașterea calificărilor eliberate în alte state membre. Nivelurile stabilite pentru funcționarea sistemului general ar trebui, în principiu, să nu mai fie utilizate drept criteriu pentru excluderea cetățenilor Uniunii din domeniul de aplicare al Directivei 2005/36/CE atunci când aceasta ar contraveni principiului învățării pe tot parcursul vieții.
- (9) Cererile de recunoaștere din partea profesioniștilor care provin din state membre în care profesia lor nu este reglementată trebuie să fie tratate în același mod ca și cele ale profesioniștilor care provin dintr-un stat membru în care profesia lor este reglementată. Calificările acestora trebuie să fie comparate cu calificările solicitate în statul membru gazdă pe baza nivelurilor de calificare din Directiva 2005/36/CE. În cazul unor diferențe semnificative, autoritatea competentă ar trebui să poată impune măsuri compensatorii.
- (10) În absența armonizării condițiilor minime de formare pentru accesul la profesiile reglementate de sistemul general, statul membru gazdă ar trebui să aibă posibilitatea de a impune o măsură compensatorie. Această măsură ar trebui să fie proporțională și trebuie să aibă în vedere în special cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale sau prin învățarea pe tot parcursul vieții. Decizia de impunere a unei măsuri compensatorii ar trebui justificată în detaliu pentru a permite solicitantului să înțeleagă mai bine situația sa și pentru a

solicita examinarea juridică în fața instanțelor naționale în temeiul Directivei 2005/36/CE.

- (11) Revizuirea Directivei 2005/36/CE a demonstrat necesitatea de a clarifica și actualiza cu mai multă flexibilitate listele de activități industriale, comerciale și artizanale din anexa IV, păstrând pentru activitățile respective, în același timp, un sistem de recunoaștere automată pe baza experienței profesionale. Anexa IV se bazează în prezent pe Clasificarea internațională standard, pe industrie, a tuturor activităților economice (ISIC) din 1958 și nu mai reflectă structura actuală a activităților economice. Din 1958, clasificarea ISIC a fost revizuită de mai multe ori. Prin urmare, Comisia ar trebui să poată adapta anexa IV pentru a păstra intact sistemul de recunoaștere automată.
- (12) Sistemul de recunoaștere automată pe baza cerințelor minime armonizate de formare depinde de notificarea promptă de către statele membre a elementelor de probă noi sau a modificării elementelor de probă privind titlurile de calificare și de publicarea acestora de către Comisie. Altfel, titularii acestor calificări nu au nicio garanție că pot beneficia de recunoaștere automată. Pentru a spori transparența și pentru a facilita examinarea unor noi titluri notificate, statele membre ar trebui să desemneze un organism adecvat, precum un consiliu de acreditare sau un minister, să examineze fiecare notificare și să prezinte un raport Comisiei privind conformitatea cu Directiva 2005/36/CE.
- (13) Creditele din Sistemul european de credite transferabile (ECTS) se folosesc deja în marea majoritate a instituțiilor de învățământ superior din Uniune și utilizarea lor este din ce în ce mai frecventă și în cursurile care duc la calificările necesare pentru exercitarea unei profesii reglementate. Prin urmare, este necesar să se introducă posibilitatea de a exprima durata unui program și în ECTS. Aceasta nu ar trebui să afecteze celelalte cerințe pentru recunoașterea automată. Un credit ECTS corespunde cu 25-30 de ore de studiu, în timp ce în mod normal sunt necesare 60 de credite pentru completarea un an universitar.
- (14) Pentru îmbunătățirea mobilității medicilor specialiști care au obținut deja o calificare de medic specialist și au urmat ulterior o altă formare specializată, statelor membre ar trebui să li se permită să acorde derogări de la unele părți ale formării dacă aceste elemente de formare au fost deja finalizate în cursul programului anterior de formare a medicului specialist din statul membru respectiv care face obiectul regimului de recunoaștere automată.
- (15) Profesiiile de asistenți medicali și moașe au evoluat în mod semnificativ în ultimele trei decenii: îngrijirile medicale la domiciliu, utilizarea terapiilor mai complexe și evoluția constantă a tehnologiilor presupun o capacitate pentru responsabilități mai importante pentru asistenți medicali și moașe. Pentru a fi pregătiți să facă față unor necesități de asistență medicală atât de complexe, cei care studiază pentru a deveni asistenți medicali și moașe trebuie să aibă un fond solid de educație generală înainte de a începe formarea. În consecință, nivelul de admitere la această formare ar trebui să fie ridicat la doisprezece ani de învățământ general sau un rezultat favorabil la un examen de nivel echivalent.
- (16) Pentru simplificarea sistemului de recunoaștere automată a specializărilor medicale și stomatologice, aceste specialități ar trebui să fie reglementate de Directiva

2005/36/CE, în cazul în care sunt comune pentru cel puțin o treime din statele membre.

- (17) Funcționarea sistemului de recunoaștere automată depinde de încrederea în condițiile de formare care stau la baza calificărilor profesioniștilor. Prin urmare, este important ca, pentru arhitecți, condițiile minime de formare profesională să reflecte noile progrese înregistrate în educația în domeniul arhitecturii, în special în ceea ce privește necesitatea recunoscută de a completa formarea academică cu experiența profesională sub supravegherea unor arhitecți calificați. În același timp, condițiile minime de formare ar trebui să fie suficient de flexibile pentru a se evita limitarea nejustificată a capacității statelor membre de a-și organiza sistemele de educație.
- (18) Directiva 2005/36/CE ar trebui să promoveze un caracter mai automat al recunoașterii calificărilor profesionale în cazul acelor profesii care nu beneficiază în prezent de aceasta. Aceasta ar trebui să țină cont de competența statelor membre de a stabili calificările necesare pentru exercitarea profesiilor pe teritoriul lor, precum și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională. Asociațiile și organizațiile profesionale reprezentative la nivel național și la nivelul Uniunii ar trebui să aibă posibilitatea de a propune principii comune de formare. Aceasta ar trebui să ia forma unui test comun, ca o condiție pentru dobândirea unei calificări profesionale, sau a unui program de formare bazat pe un set comun de cunoștințe, abilități și competențe. Calificările obținute în cursul acestor cadre comune de formare ar trebui să fie automat recunoscute de statele membre.
- (19) Directiva 2005/36/CE prevede deja pentru profesioniști obligații clare de a deține competențele lingvistice necesare. Revizuirea acestei obligații a demonstrat necesitatea de a clarifica rolul autorităților competente și al angajatorilor în special în interesul siguranței pacienților. Controalele lingvistice ar trebui, cu toate acestea, să fie rezonabile și necesare pentru profesiile în cauză și nu ar trebui să constituie motive pentru a exclude profesioniști de pe piața forței de muncă din statul membru gazdă.
- (20) Absolvenții care doresc să urmeze un stagiu remunerat într-un alt stat membru în cazul în care un astfel de stagiu este posibil ar trebui să fie reglementați de Directiva 2005/36/CE pentru a li se stimula mobilitatea. De asemenea, este necesar să se prevadă recunoașterea stagiului lor către statul membru de origine.
- (21) Directiva 2005/36/CE prevede un sistem de puncte naționale de contact. Ca urmare a intrării în vigoare a Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne²⁴ și a stabilirii de ghișee unice în conformitate cu respectiva directivă, există riscul unei suprapunerii. Prin urmare, punctele de contact naționale stabilite prin Directiva 2005/36/CE ar trebui să devină centre de asistență care ar trebui să-și concentreze activitățile pe oferirea de consultanță cetățenilor, inclusiv consultanță directă, pentru a se asigura că aplicarea zilnică a normelor pieței interne în cazuri individuale ale cetățenilor este urmărită la nivel național.
- (22) Chiar dacă directiva prevede deja pentru statele membre obligații detaliate de a face schimb de informații, aceste obligații ar trebui să fie consolidate. Statele membre ar

²⁴ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

trebui nu numai să reacționeze la cererea de informații, ci și să alerteze celelalte state membre într-un mod proactiv. Acest sistem de alertă ar trebui să fie similar cu cel din Directiva 2006/123/CE. Un mecanism de alertă specific este totuși necesar pentru profesioniștii din domeniul medical care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul Directivei 2005/36/CE. Acesta ar trebui să se aplice și medicilor veterinari, cu excepția cazului în care statele membre au declanșat deja mecanismul de alertă prevăzut în Directiva 2006/123/CE. Toate statele membre ar trebui să fie informate dacă un profesionist nu mai are dreptul de a se muta pe teritoriul unui alt stat membru din cauza unei acțiuni disciplinare sau a unei condamnări penale. Această alertă ar trebui să se activeze prin intermediul IMI indiferent dacă profesionistul și-a exercitat oricare dintre drepturile în temeiul Directivei 2005/36/CE sau dacă a făcut cerere de recunoaștere a calificărilor sale profesionale prin eliberarea unui card profesional european sau prin orice altă metodă prevăzută de directiva respectivă. Procedura de alertă ar trebui să fie în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal și alte drepturi fundamentale.

- (23) Printre dificultățile fundamentale cu care se confruntă un cetățean interesat să lucreze într-un alt stat membru se numără complexitatea și incertitudinea procedurilor administrative cărora trebuie să li se conformeze. Directiva 2006/123/CE obligă deja statele membre să asigure accesul facil la informații și desfășurarea procedurii prin intermediul ghișeelelor unice. Cetățenii care doresc recunoașterea calificărilor lor în temeiul Directivei 2005/36/CE pot deja să utilizeze ghișeele unice, în cazul în care acestea sunt reglementate de Directiva 2006/123/CE. Cu toate acestea, cei care se află în căutarea unui loc de muncă și personalul medical nu sunt reglementați prin Directiva 2006/123/CE și informațiile disponibile rămân limitate. Se impune, prin urmare, să se precizeze informațiile respective prin prisma utilizatorilor și să se asigure disponibilitatea facilă a acestor informații. De asemenea, este important ca statele membre să-și asume răspunderea nu numai la nivel național, ci să coopereze și între ele și cu Comisia pentru a se asigura că profesioniștii pe întreg teritoriul Uniunii au acces cu ușurință la informații simplu de utilizat și multilingve și la desfășurarea procedurii prin intermediul ghișeelelor unice. Ar trebui să se pună la dispoziție linkuri prin intermediul altor site-uri internet, precum portalul Europa ta.
- (24) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale Directivei 2005/36/CE, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte legislative, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește actualizarea anexei I, stabilirea criteriilor de calculare a tarifelor legate de cardul profesional european, stabilirea detaliilor privind documentația necesară pentru cardul profesional european, adaptările listei de activități prevăzute în anexa IV, adaptările punctelor 5.1.1-5.1.4., 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 din anexa V, clarificarea cunoștințelor și competențelor pentru medici, asistenți medicali generaliști, dentiști, veterinari, moașe, farmaciști și arhitecți, adaptarea perioadelor minime de formare pentru formarea medicală de specialitate și formarea stomatologică de specialitate, includerea de noi specializări medicale la punctul 5.1.3 din anexa V, modificările aduse listei prezentate la punctele 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 și 5.6.1 din anexa V, includerea de noi specializări stomatologice la punctul 5.3.3 din anexa V, precizarea condițiilor de aplicare a cadrelor comune de formare și precizarea condițiilor de aplicare a testelor de formare comune. Este deosebit de importantă organizarea de către Comisie a unor consultări adecvate în timpul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. În momentul pregătirii și al elaborării actelor

delegate, Comisia trebuie să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

- (25) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2005/36/CE, ar trebui să se atribuie Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie²⁵.
- (26) Din cauza naturii tehnice a acestor acte legislative de punere în aplicare, ar trebui să se utilizeze procedura de consultare pentru adoptarea actelor legislative de punere în aplicare pentru stabilirea de norme comune și uniforme în ceea ce privește caracteristicile cardurilor profesionale europene pentru profesii specifice, formatul cardului profesional european, traducerea necesară pentru a susține o cerere pentru eliberarea unui card profesional european, detaliile pentru evaluarea cererilor pentru un card profesional european, specificațiile tehnice și măsurile necesare pentru a asigura integritatea, confidențialitatea și acuratețea informațiilor conținute în cardul profesional european și în dosarul IMI, condițiile și procedurile pentru punerea la dispoziție a unui card profesional european, condițiile de acces la dosarul IMI, mijloacele tehnice și procedurile pentru verificarea autenticității și valabilității unui card profesional european și punerea în aplicare a mecanismului de alertă.
- (27) Ca urmare a experienței pozitive în ceea ce privește evaluările reciproce în temeiul Directivei 2006/123/CE, ar trebui să se includă un sistem similar de evaluare în Directiva 2005/36/CE. Statele membre ar trebui să notifice profesiile pe care le reglementează și motivele pentru care o fac și să discute constatările între ele. Acest sistem ar contribui la o mai mare transparență pe piața serviciilor profesionale.
- (28) Având în vedere că obiectivele acțiunii care urmează să fie întreprinsă, și anume raționalizarea, simplificarea și îmbunătățirea normelor de recunoaștere a calificărilor profesionale, nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre deoarece ar duce inevitabil la cerințe și regimuri procedurale divergente, sporind complexitatea normativă și generând obstacole nejustificate în calea mobilității profesioniștilor și, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii din motive de coerență, transparență și compatibilitate, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (29) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din [data], statele membre s-au angajat să anexeze la notificarea măsurilor de transpunere, în cazuri justificate, unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. Cu privire la prezenta directivă, organul legislativ consideră justificat transferul acestor documente.
- (30) Prin urmare, Directiva 2005/36/CE ar trebui modificată în consecință,

²⁵

JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2005/36/CE

Directiva 2005/36/CE se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 1 se adaugă un al doilea alineat, după cum urmează:

„Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme referitoare la accesul parțial la o profesie reglementată și accesul la stagii remunerate desfășurate într-un alt stat membru și recunoașterea acestora.”.

- (2) La articolul 2, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată sau să urmeze un stagiu remunerat într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat.”

- (3) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) Litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) «experiență profesională»: exercitarea efectivă și legală cu normă întreagă sau echivalent parțial a respectivei profesii într-un stat membru;”

(ii) Se adaugă următoarele litere:

„(j) «stagiu remunerat»: exercitarea de activități supravegheate și remunerate, cu scopul de a avea acces la o profesie reglementată acordat pe baza unui examen;

(k) „card profesional european”: un certificat electronic emis profesionistului care atestă recunoașterea calificărilor sale pentru stabilirea într-un stat membru gazdă sau îndeplinirea de către acesta a tuturor condițiilor necesare pentru a presta temporar și ocazional servicii într-un stat membru gazdă;

(l) „învățare pe tot parcursul vieții”: toate formele de învățământ general, educație și formare profesională, învățământ non-formal și învățare informală urmate de-a lungul vieții, având ca rezultat o îmbunătățire a cunoștințelor, competențelor și aptitudinilor.”.

(b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„De fiecare dată când recunoaște o asociație sau o organizație menționată la primul paragraf, statul membru informează Comisia. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește actualizarea anexei I atunci când această recunoaștere este conformă cu prezenta directivă.

În cazul în care consideră că recunoașterea menționată la al treilea paragraf nu este conformă cu prezenta directivă, Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare cu privire la această neconformitate în termen de șase luni de la primirea tuturor informațiilor necesare.”.

- (4) La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Recunoașterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarului să aibă acces, în respectul stat membru, la aceeași profesie sau, în cazurile menționate la articolul 4f, la o parte a aceleiași profesii ca cea pentru care este calificat în statul membru de origine și să o exercite în statul membru gazdă în aceleași condiții ca și resortisanții acestuia.”.

- (5) Se inserează următoarele articole 4a–4f:

„Articolul 4a

Cardul profesional european

1. Statele membre eliberează titularului unei calificări profesionale un card profesional european la cererea acestuia și cu condiția adoptării de către Comisie a actelor de punere în aplicare relevante prevăzute la alineatul (6).

2. Statele membre se asigură că titularul unui card profesional european beneficiază de toate drepturile conferite de articolele 4b-4e odată cu validarea cardului de către autoritatea competentă a statului membru relevant, astfel cum se prevede la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

3. Dacă titularul unei calificări intenționează să presteze, în conformitate cu titlul II, alte servicii decât cele reglementate de articolul 7 alineatul (4), cardul profesional european se creează și validează de către autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolele 4b și 4c.

4. Dacă titularul unei calificări intenționează să se stabilească într-un alt stat membru în temeiul capitolelor I-IIIa din titlul III sau să presteze servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), cardul profesional european se creează de către autoritatea competentă din statul membru de origine și se validează de către autoritatea competentă din statul membru gazdă în conformitate cu articolele 4b și 4d.

5. Statele membre desemnează autoritățile competente pentru eliberarea de carduri profesionale europene. Autoritățile respective asigură prelucrarea imparțială, obiectivă și promptă a cererilor de carduri profesionale europene. Centrele de asistență menționate la articolul 57b pot și ele să acționeze în calitate de autorități competente pentru eliberarea unui card profesional european. Statele membre se asigură că autoritățile competente informează cetățenii, inclusiv solicitanții potențiali, cu privire la avantajele unui card profesional european, atunci când este disponibil.

6. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se atribuie carduri profesionale europene pentru anumite profesii, se stabilesc formatul cardului profesional european, traducerea necesare pentru a susține orice cerere de eliberare a unui card profesional european și detaliile privind evaluarea cererilor, luând în

considerare particularitățile fiecărei profesii în cauză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 58.

7. Orice tarife care ar putea fi impuse solicitanților în legătură cu procedurile administrative de eliberare a unui card profesional european sunt rezonabile, proporționale și corespunzătoare cu costurile suportate de statele membre de origine și gazdă și nu acționează ca un factor de descurajare a solicitării unui card profesional european. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a privind stabilirea criteriilor de calcul și a distribuției tarifelor.

8. Recunoașterea calificărilor prin intermediul unui card profesional european folosește drept alternativă procedurală la recunoașterea calificărilor profesionale în temeiul procedurilor prevăzute în titlul II și III din prezenta directivă.

Disponibilitatea unui card profesional european pentru o anumită profesie nu împiedică un titular al unei calificări profesionale pentru profesia respectivă să obțină recunoașterea calificărilor sale cu respectarea procedurilor, condițiilor, cerințelor și termenelor prevăzute în prezenta directivă, altele decât cele privind cardul profesional european.

Articolul 4b

Cererea pentru un card profesional european și crearea unui dosar IMI

1. Statele membre se asigură că titularul unei calificări profesionale poate solicita autorității competente din statul membru de origine un card profesional european prin orice mijloace, inclusiv printr-un instrument online.

2. Cererile sunt susținute de documentele menționate la articolul 7 alineatul (2) și în anexa VII, după caz. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a privind stabilirea detaliilor documentației.

3. Autoritatea competentă a statului membru de origine confirmă primirea cererii și informează solicitantul cu privire la lipsa oricărui document fără întârziere după depunerea cererii. Aceasta creează în cadrul sistemului de informare al pieței interne (IMI) stabilit prin Regulamentul (UE) nr. [...] al Parlamentului European și al Consiliului(*) un dosar al cererii care conține toate documentele justificative. În cazul cererilor ulterioare depuse de același solicitant, autoritățile competente ale statului membru de origine sau ale statului membru gazdă nu pot solicita să se depună încă o dată documente care sunt deja incluse în dosarul IMI și care sunt încă valabile.

4. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se precizează specificațiile tehnice, măsurile necesare pentru a asigura integritatea, confidențialitatea și acuratețea informațiilor conținute în cardul profesional european și în dosarul IMI, condițiile și procedurile pentru punerea unui card profesional european la dispoziția titularului acestuia, inclusiv posibilitatea de a-l descărca de pe internet sau de a transmite actualizări la dosar. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 58.

Articolul 4c

Cardul profesional european pentru prestarea temporară de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4)

1. Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică cererea, creează și validează un card profesional european în termen de două săptămâni de la data la care primește o cerere completă. Aceasta informează solicitantul și statul membru în care solicitantul intenționează să presteze servicii cu privire la validarea cardului profesional european. Transmiterea informațiilor de validare către statele membre gazdă în cauză constituie declarația prevăzută la articolul 7. Statul membru gazdă nu poate solicita o nouă declarație în conformitate cu articolul 7 pentru următorii doi ani.
2. Decizia statului membru de origine sau absența unei decizii în termenul de două săptămâni menționat la alineatul (1) se supune căilor de recurs în temeiul legislației naționale.
3. Dacă dorește să presteze servicii în alte state membre decât cele inițial informate în temeiul alineatului (1) sau dorește să continue prestarea dincolo de perioada de doi ani menționată la alineatul (1), un titular de card profesional european poate continua să utilizeze cardul profesional european menționat la alineatul (1). În aceste cazuri, titularul cardului profesional european depune declarația prevăzută la articolul 7.
4. Cardul profesional european rămân valabil atât timp cât titularul său își păstrează dreptul de practică în statul membru de origine pe baza documentelor și a informațiilor cuprinse în dosarul IMI.

Articolul 4d

Cardul profesional european pentru stabilire și prestarea temporară de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4)

1. La primirea unei cereri complete pentru un card profesional european, autoritatea competentă a statului membru de origine verifică și confirmă, în termen de două săptămâni, autenticitatea și valabilitatea documentelor justificative prezentate, creează un card profesional european, îl transmite spre validare autorității competente a statului membru gazdă și informează autoritatea respectivă cu privire la dosarul IMI corespunzător. Solicitantul este informat de către statul membru de origine cu privire la stadiul procedurii.
2. În cazurile prevăzute la articolele 16, 21 și 49a, un stat membru gazdă decide cu privire la validarea unui card profesional european în conformitate cu alineatul (1) în termen de o lună de la data primirii cardului profesional european transmis de către statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate cere informații suplimentare de la statul membru de origine. Această solicitare nu suspendă termenul de o lună.
3. În cazurile prevăzute la articolele 7 alineatul (4) și 14, un stat membru gazdă decide dacă recunoaște calificările titularului sau îl supune unor măsuri compensatorii în termen de două luni de la data primirii pentru validare a cardului

profesional european transmis de către statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate cere informații suplimentare de la statul membru de origine. Această solicitare nu suspendă termenul de două luni.

4. În cazul în care statul membru gazdă supune solicitantul la un test de aptitudini în temeiul articolului 7 alineatul (4), solicitantul este în măsură să presteze serviciul în termen de o lună de la adoptarea deciziei în conformitate cu alineatul (3).

5. În cazul în care statul membru gazdă nu adoptă o decizie în termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) sau nu solicită informații suplimentare în termen de o lună de la data primirii cardului profesional european de la statul membru de origine, cardul profesional european se consideră a fi validat de statul membru gazdă și constituie recunoașterea calificării profesionale în profesia reglementată în cauză în statul membru gazdă.

6. Acțiunile întreprinse de către statul membru de origine în conformitate cu alineatul (1) înlocuiesc orice cerere de recunoaștere a calificărilor profesionale în temeiul legislației naționale a statului membru gazdă.

7. Deciziile statului membru de origine și ale statului membru gazdă în temeiul alineatelor (1)-(5) sau absența deciziei din partea statului membru de origine pot face obiectul unui recurs în temeiul legislației naționale a statului membru în cauză.

Articolul 4e

Prelucrarea și accesul la datele privind cardul profesional european

1. Autoritățile competente din statele membre de origine și gazdă actualizează prompt dosarul IMI corespunzător cu informații referitoare la acțiuni disciplinare sau sancțiuni penale impuse sau la orice alte circumstanțe specifice grave care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților titularului cardului profesional european în temeiul prezentei directive. Aceste actualizări includ ștergerea de informații care nu mai sunt necesare. Autoritățile competente în cauză informează titularul cardului profesional european și autoritățile competente implicate în dosarul IMI corespunzător cu privire la orice actualizări.

2. Accesul la informații din dosarul IMI se limitează la autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă și la titularul cardului profesional european, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului(**).

3. Informațiile privind solicitanții individuali se prelucrează doar de către autoritățile competente relevante ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă în legătură cu cardul profesional european, în conformitate cu dispozițiile privind protecția siguranței și sănătății publice și cu Directiva 95/46/CE.

4. Informațiile incluse în cardul profesional european se limitează la informațiile necesare pentru certificarea dreptului titularului de a exercita profesia pentru care a fost emis, în special numele, prenumele, data și locul nașterii, profesia, regimul aplicabil, autoritățile competente implicate, numărul de card, elementele de securitate și referirea la un act valabil de identitate.

5. Statele membre asigură titularului unui card profesional european dreptul de a cere în orice moment rectificarea, ștergerea și blocarea dosarului său din cadrul sistemului IMI și de a fi informat în legătură cu dreptul său la momentul eliberării cardului profesional european, precum și de a se reaminti aceasta din doi în doi ani după eliberarea cardului său profesional european.

6. În legătură cu prelucrarea datelor personale din cardul profesional european și din toate dosarele din IMI, autoritățile competente relevante ale statelor membre se consideră operatori în sensul Directivei 95/46/CE. În legătură cu responsabilitățile sale în temeiul alineatelor (1)-(4) și cu prelucrarea datelor personale pe care le implică acestea, Comisia se consideră operator în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului(**).

7. Statele membre asigură posibilitatea angajatorilor, clienților, pacienților și altor părți interesate de a verifica autenticitatea și valabilitatea unui card profesional european prezentat lor de către titularul cardului, fără a se aduce atingere alineatelor (2) și (3).

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se precizează condițiile de acces la dosarul IMI, mijloacele tehnice și procedurile de verificare menționate la primul paragraf. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 58.

Articolul 4f

Accesul parțial

1. Autoritatea competentă a statului membru gazdă acordă acces parțial la o activitate profesională pe teritoriul său, dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) diferențele ca atare dintre activitatea profesională exercitată legal în statul membru de origine și profesia reglementată în statul membru gazdă sunt atât de mari încât, în realitate, aplicarea de măsuri compensatorii ar însemna să se ceară solicitantului să urmeze întregul program de învățământ și formare cerut în statul membru gazdă pentru a avea acces deplin la profesia reglementată în statul membru gazdă;

(b) activitatea profesională poate fi separată în mod obiectiv de alte activități care intră în cadrul profesiei reglementate în statul membru gazdă.

În sensul literei (b), o activitate se consideră a fi separabilă dacă se exercită ca activitate autonomă în statul membru de origine.

2. Accesul parțial poate fi respins dacă această respingere se justifică printr-un motiv imperativ de interes general, precum sănătatea publică, dacă aceasta ar asigura atingerea obiectivului urmărit și nu ar depăși ceea ce este strict necesar.

3. În cazul stabilirii în statul membru gazdă, cererile se examinează în conformitate cu capitolele I și IV din titlul III.

4. Cererile pentru prestarea de servicii temporare în statul membru gazdă privind activități profesionale care au implicații în materie de sănătate și de siguranță publică se examinează în conformitate cu titlul II.

5. Prin derogare de la articolul 7 alineatul (4) al șaselea paragraf și de la articolul 52 alineatul (1), după ce se acordă accesul parțial, activitatea profesională se exercită în temeiul titlului profesional al statului membru de origine.

(*) JO [Regulamentul IMI]

(**) JO L 281, 23.11.1995, p. 31

(***) JO L 8, 12.1.2001, p. 1”.

(6) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul deplasării prestatorului, dacă a exercitat această profesie într-unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor 10 ani anteriori prestării, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire.

În sensul literei (b) a primului paragraf, condiția prin care se impun doi ani de exercitare nu se aplică într-unul dintre cazurile următoare:

(a) fie profesia, fie învățământul și formarea care dau dreptul la exercitarea profesiei sunt reglementate;

(b) prestatorul însoțește beneficiarul, cu condiția ca reședința obișnuită a beneficiarului să fie în statul membru de stabilire a prestatorului și profesia să nu apară în lista menționată la articolul 7 alineatul (4).

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„4. În cazul notarilor, actele autentice și alte activități de autentificare care necesită sigiliul statului membru gazdă se exclud din prestare.”.

(7) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) în ceea ce privește profesiile în domeniile securității și sănătății, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, dovada inexistenței unor suspendări temporare și finale de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale.”

(ii) se adaugă următoarea literă (f):

„(f) în cazul titlurilor de calificare menționate la articolul 21 alineatul (1) și în cazul certificatelor de drepturi dobândite menționate la articolele 23, 26, 27, 30, 33, 33a, 37, 39 și 43, dovada care atestă cunoașterea limbii statului membru gazdă”.

(b) Se inserează următorul alineat (2a):

„2a. O declarație prezentată de un prestator de servicii este valabilă pe întreg teritoriul statului membru în cauză.”.

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate cu implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul capitolelor II sau III din titlul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului înainte de prima prestare de servicii. O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

Statele membre notifică Comisiei lista profesiilor pentru care este necesară o verificare prealabilă a calificărilor pentru a se evita daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului în temeiul legislației și reglementărilor sale naționale. Statele membre furnizează Comisiei o justificare specifică pentru includerea în listă a fiecăreia dintre aceste profesii.

În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate, autoritatea competentă informează prestatorul fie cu privire la decizia de a nu controla calificările, fie cu privire la rezultatul verificării. În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, autoritatea competentă informează prestatorul, înainte de sfârșitul primei luni, cu privire la motivele întârzierii. Dificultatea se rezolvă în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în decursul celei de-a doua luni după rezolvarea dificultății.

În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de prestator prin experiența profesională sau învățarea pe tot parcursul vieții, statul membru gazdă oferă prestatorului posibilitatea de a demonstra, în special printr-o probă de aptitudini, că a obținut cunoștințele și competențele care lipsesc. În oricare dintre cazuri, prestarea serviciului trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în aplicarea celui de-al treilea paragraf.

În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la cel de-al treilea și al patrulea paragraf, serviciul poate fi prestat.

În cazul în care calificările au fost verificate în temeiul primelor cinci paragrafe, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă.”.

(8) La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, în cazul unor îndoieli, orice informații pertinente privind legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. În cazul controlului calificărilor, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire informații privind cursurile de formare absolvite de prestator în măsura necesară pentru evaluarea diferențelor semnificative care pot avea efecte negative asupra sănătății sau siguranței publice. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică aceste informații în conformitate cu articolul 56.”.

(9) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul articolului 13 și articolului 14 alineatul (6), calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri.”.

(b) la litera (c), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) învățământul și formarea reglementată sau, în cazul profesiilor reglementate, formarea profesională cu o structură specială, cu competențe care depășesc ceea ce se asigură la nivelul b, echivalente cu nivelul de formare asigurat în temeiul punctului (i), în cazul în care această formare conferă un nivel profesional comparabil și pregătește persoana formată pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții, cu condiția ca diploma să fie însoțită de un certificat din partea statului membru de origine;”.

(c) literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) diplomă care atestă absolvirea cu succes a unei formări la nivel de învățământ postliceal cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, sau, dacă se aplică în statul membru de origine, cu un număr echivalent de credite din Sistemul european de credite transferabile (ECTS), în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent, precum și, după caz, absolvirea cu succes a formării profesionale necesare în plus față de ciclul de studii postliceale;

(e) diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii postliceale cu o durată de peste patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, sau, dacă se aplică în statul membru de origine, un număr echivalent de credite ECTS în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent și, după caz, că a absolvit formarea profesională necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale.”.

(d) al doilea paragraf se elimină.

(10) La articolul 12, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se consideră calificare care atestă o formare prevăzută la articolul 11, inclusiv în ceea ce privește nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Uniunii, cu frecvență integrală sau parțială, în cadrul sau în afara programelor formale, recunoscută de respectivul stat membru ca având nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii.”

(11) Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Condiții de recunoaștere

1. Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de deținerea unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă accesul la respectiva profesie și dreptul de exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru cetățenii săi, solicitanților care dețin un atestat de competență sau titlul de calificare menționat la articolul 11 prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a avea dreptul de a o exercita pe teritoriul său.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare se eliberează de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru.

2. Accesul la profesie și exercitarea acesteia, prevăzute la alineatul (1) se acordă, de asemenea, solicitanților titulari ai unui atestat de competență sau titlu de calificare menționat la articolul 11 emise de un alt stat membru care nu reglementează profesia respectivă.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fi fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) să ateste pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză.

3. În cazul unui atestat de competență sau titlu de calificare menționat la alineatele (1) și (2) sau a unui certificat care atestă absolvirea unei forme de învățământ și formare reglementate sau o formare profesională cu structură specială echivalentă cu nivelul prevăzut la articolul 11 litera (c) punctul (i), statul membru gazdă acceptă nivelul atestat sau certificat de statul membru de origine.

4. Prin derogare de la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate refuza accesul la profesie și exercitarea acesteia titularilor unui atestat de competență atunci când calificarea națională necesară pentru exercitarea profesiei pe teritoriul său este clasificată la literele (d) sau (e) din articolul 11.”

(12) Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiul de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini dacă formarea pe care a primit-o acoperă aspecte semnificativ diferite în ceea ce privește activitățile profesionale față de cele acoperite de formarea în statul membru gazdă.”

(b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu legislația Uniunii, Comisia adoptă în termen de șase luni de la primirea tuturor informațiilor necesare o decizie de punere în aplicare prin care cere statului membru relevant să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei în termenul menționat, derogarea poate fi aplicată.”

(c) la alineatul (3), după primul paragraf se inserează următorul paragraf:

„Pentru profesia de notar, statul membru gazdă, atunci când stabilește măsura de compensare, poate să țină cont de activitățile specifice ale acestei profesii pe teritoriul său, în special în ceea ce privește legislația care trebuie aplicată.”

(d) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„4. În sensul alineatelor (1) și (5), prin «aspecte semnificativ diferite» se înțeleg aspectele a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferențe importante, în ceea ce privește conținutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.

5. Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporționalității. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiul de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoștințele, aptitudinile și competențele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale și prin învățare pe tot parcursul vieții în orice stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, aspectele semnificativ diferite menționate la alineatul (4).”

(e) se adaugă următoarele alineate (6) și (7):

„6. Decizia de impunere a unei perioade de adaptare sau a unui test de aptitudini se motivează corespunzător. În mod special, aceasta include următoarea motivare:

(a) se precizează nivelul de calificare necesar în statul membru gazdă și nivelul de calificare deținut de solicitant în conformitate cu clasificarea stabilită la articolul 11;

(b) se precizează subiectul sau subiectele pentru care s-au identificat diferențe semnificative;

(c) se explică diferențele semnificative cu referire la conținut;

(d) se explică de ce, din cauza acestor diferențe semnificative, solicitantul nu își poate exercita în mod satisfăcător profesia pe teritoriul statului membru gazdă;

(e) se explică de ce aceste diferențe semnificative nu pot fi compensate prin cunoștințele, aptitudinile și competențele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale și prin învățare pe tot parcursul vieții.

7. Proba de aptitudini menționată la alineatul (1) se organizează cel puțin de două ori pe an, iar solicitanții sunt autorizați să reia proba cel puțin o dată dacă au fost respinși la o primă probă.”.

(13) Articolul 15 se elimină.

(14) Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Adaptarea listelor de activități menționate în anexa IV

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 a în ceea ce privește adaptarea listelor de activități care sunt menționate în anexa IV și care fac obiectul recunoașterii experienței profesionale în temeiul articolului 16, în vederea actualizării sau a clarificării nomenclaturii, fără ca respectiva modificare să implice o restrângere a domeniului de aplicare a activităților legate de diferitele categorii.”.

(15) La articolul 21, se elimină alineatele (4), (6) și (7).

(16) Se inserează următorul articol 21a:

„Articolul 21a

Procedura de notificare

1. Comisiei îi sunt notificate de către fiecare stat membru actele cu putere de lege și actele administrative pe care le adoptă acesta în materie de eliberare a titlurilor de calificare în domeniul reglementat de prezentul capitol.

În ceea ce privește titlurile de calificare menționate în secțiunea 8, notificarea în conformitate cu primul paragraf se adresează și celorlalte state membre.

2. Notificarea menționată la alineatul (1) este însoțită de un raport prin care se demonstrează conformitatea titlurilor de calificare notificate cu cerințele relevante ale prezentei directive. Raportul este emis de o autoritate sau un organism adecvat

care a fost desemnat de către statul membru și care are capacitatea să evalueze conformitatea titlurilor de calificare cu prezenta directivă.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a pentru a adapta punctele 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 din anexa V prin enumerarea și actualizarea denumirilor adoptate de statele membre pentru titlurile de calificare, precum și, după caz, a organismului care eliberează titlurile de calificare, a certificatului care însoțește respectivul titlu de calificare și a titlului profesional corespunzător.

4. În cazul în care consideră că actele notificate menționate la alineatul (1) nu sunt conforme cu prezenta directivă, Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare cu privire la această neconformitate în termen de șase luni de la primirea tuturor informațiilor necesare.”.

(17) La articolul 22 se adaugă un al doilea paragraf, după cum urmează:

„În sensul literei (b) de la primul alineat, începând cu [a se insera data – ziua următoare datei menționate la primul paragraf al alineatului (1) din articolul 3] și apoi din cinci în cinci ani, autoritățile competente din statele membre prezintă Comisiei și celorlalte state membre rapoarte disponibile public privind procedurile lor curente de învățământ și formare legate de medici, cadre medicale, asistenți medicali generaliști, dentiști, dentiști specialiști, medici veterinari, moașe și farmaciști.”.

(18) Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Formarea medicală de bază cuprinde un total de cel puțin cinci ani de studii, care se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, și constă în cel puțin 5500 de ore de instruire teoretică și practică asigurate de o universitate sau sub supravegherea unei universități.

În ceea ce privește persoanele care și-au început studiile înainte de 1 ianuarie 1972, formarea menționată la primul paragraf poate include o instruire practică la nivel universitar de șase luni, efectuată pe bază de program integral sub supravegherea autorităților competente.”.

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre științele menționate la litera (a) din alineatul (3) în conformitate cu progresul științific și tehnologic și cu competențele necesare pe care le-ar putea presupune astfel de cunoștințe;

(b) nivelul de suficiență a înțelegerii elementelor menționate la litera (b) din alineatul (3) și competențele necesare pentru această înțelegere în conformitate cu progresul științific și evoluțiile în învățământ în statele membre;

(c) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre disciplinele și practicile clinice menționate la litera (c) din alineatul (3) și competențele necesare la care ar putea conduce aceste cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(d) relevanța experienței clinice menționate la litera (d) din alineatul (3) și competențele necesare pe care această experiență ar trebui să le presupună ținând cont de progresul științific și tehnologic, precum și de evoluțiile în învățământ în statele membre.”.

(19) Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Admiterea la formarea de medic specialist presupune absolvirea și validarea unui ciclu de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2) în decursul căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină.”.

(b) se inserează următorul alineat (3a):

„3a. Statele membre pot introduce în legislațiile lor naționale excepții parțiale de la părți ale formării medicale de specialitate dacă acea parte a formării a fost deja urmată în timpul absolvirii unui alt program de formare de specialitate enumerat la punctul 5.1.3 din anexa V și cu condiția ca anterioara calificare de specialitate să fi fost deja obținută de profesionist în statul membru respectiv. Statele membre se asigură că excepția acordată nu depășește o treime din durata minimă a cursurilor de formare medicală de specialitate astfel cum sunt menționate la punctul 5.1.3 din anexa V.

Fiecare stat membru notifică Comisia și celelalte state membre privind legislația lor națională în cauză împreună cu justificări detaliate pentru aceste excepții parțiale.”.

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește adaptările perioadelor minime de formare menționate la punctul 5.1.3 din anexa V la progresul științific și tehnic.”

(20) La articolul 26, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58a privind includerea de noi specializări medicale comune pentru cel puțin o treime dintre statele membre la punctul 5.1.3 din anexa V, în vederea actualizării prezentei directive în funcție de evoluția legislațiilor naționale.”.

(21) La articolul 28, primul alineat se înlocuiește cu următorul text:

„1. Admiterea la formarea specifică în medicină generală presupune absolvirea și validarea unui ciclu de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2).”.

(22) Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Admiterea la formarea de asistent medical generalist presupune un învățământ general de 12 ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu de calificare eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de admitere, de nivel echivalent, la școli de asistenți.”.

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.2.1 din anexa V în vederea adaptării acestora la progresul educațional, științific și tehnic.”.

(c) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Formarea de asistent medical generalist constă în cel puțin trei ani de studii care cuprind cel puțin 4 600 de ore de instruire teoretică și clinică, perioada de instruire teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de instruire clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Statele membre pot acorda exceptări parțiale persoanelor care au beneficiat de o parte din formare la cursuri de nivel cel puțin echivalent.”.

(d) se adaugă următorul alineat (7):

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) adecvarea cunoștințelor legate de științele asistenței medicale generale menționate la litera (a) din alineatul (6) în conformitate cu progresul științific și tehnologic, precum și a competențelor necesare pe care le-ar putea presupune astfel de cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic și cu evoluțiile recente în învățământ;

(b) nivelul de suficiență a înțelegerii elementelor menționate la litera (a) din alineatul (6) și competențele necesare care rezultă din această înțelegere în conformitate cu progresul științific și tehnologic și cu evoluțiile recente în învățământ;

(c) nivelul de suficiență a cunoștințelor despre elementele menționate la litera (b) din alineatul (6) și competențele necesare care rezultă din aceste cunoștințe în conformitate cu progresul științific și cu evoluțiile recente în învățământ;

(d) nivelul de adecvare a experienței clinice menționate la litera (c) din alineatul (6) și competențele necesare care rezultă din această experiență clinică adecvată în conformitate cu progresul științific și tehnologic și cu evoluțiile recente în învățământ.”.

(23) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) se inserează următorul alineat (1a):

„1a. Statele membre recunosc automat acele calificări de asistent medical generalist pentru care solicitantul a început formarea înainte de [a se insera data – intrarea în vigoare a directivei modificate] și cerința de admitere a fost de zece ani sau un nivel echivalent de învățământ general, dar calificarea se conformează în celelalte privințe tuturor cerințelor de formare menționate la articolul 31.”.

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Statele membre recunosc titlurile de calificare ca asistent, eliberate în Polonia pentru asistenții care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 31, atestate de o „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a legii privind profesiile de asistent și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 30 aprilie 2004, nr. 92, pos. 885) și în Regulamentul Ministerului Sănătății din 12 aprilie 2010 de modificare a Regulamentului Ministerului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru asistenți și moașe titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor instituții de învățământ sanitar care formează asistenți și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 21 aprilie 2010, nr. 65, pos. 420), cu scopul de a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al asistenților titulari ai unei diplome descrise, în cazul Poloniei, la punctul 5.2.2 din anexa V.”.

(24) Articolul 34 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Formarea de bază de medic dentist constă în total în cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică, pe bază de program integral, care se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, cuprinzând cel puțin programa descrisă în anexa V punctul 5.3.1 și efectuată într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește adaptările la lista de la punctul 5.3.1 din anexa V în vederea adaptării acestora la progresul științific și tehnic.”.

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre stomatologie și nivelul de înțelegere a metodelor științifice menționate la litera (a) din alineatul (3), precum și competențele necesare care rezultă din acest nivel de cunoștințe și înțelegere în conformitate cu progresul științific și tehnologic și cu evoluțiile recente din învățământ;

(b) adecvarea cunoștințelor legate de articolele menționate la litera (b) din alineatul (3) și competențele necesare care rezultă din acest grad de cunoaștere în

conformitate cu progresul științific și tehnologic și cu evoluțiile recente din învățământ;

(c) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre elementele menționate la litera (c) din alineatul (3) și competențele necesare care rezultă din acest nivel în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(d) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre disciplinele și metodele clinice menționate la litera (d) din alineatul (3) și competențele necesare care rezultă din acestea în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(e) relevanța experienței clinice menționate la litera (e) din alineatul (3) în conformitate cu evoluțiile recente din învățământ.”.

(25) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Formarea de medic dentist specialist pe bază de program integral se realizează pe o perioadă de cel puțin trei ani, care se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Formarea implică participarea personală a medicului dentist specialist candidat la activitatea și responsabilitățile instituției în cauză.”.

(b) la alineatul (2) se elimină al treilea paragraf;

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește adaptările la perioada minimă de formare menționată la alineatul (2) în vederea adaptării acestora la progresul științific și tehnic.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește includerea de noi specialități stomatologice comune pentru cel puțin o treime dintre statele membre la punctul 5.3.3 din anexa V, în vederea actualizării prezentei directive în funcție de evoluția legislațiilor naționale.”.

(26) Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Formarea de medic veterinar constă în total în cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, care se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, efectuată într-o universitate sau într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.4.1.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește adaptările la lista de la punctul 5.4.1 din anexa V în vederea adaptării acestora la progresul științific și tehnic.”.

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre științele menționate la litera (a) din alineatul (3) și competențele necesare care rezultă din acest nivel de cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(b) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre structura și funcțiile animalelor sănătoase menționate la litera (b) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(c) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre comportamentul, protecția și bolile animale menționate la literele (c) și (d) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(d) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre medicina preventivă menționate la litera (e) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(e) nivelul de adecvare a cunoștințelor despre elementele menționate la litera (f) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoștințe în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(f) nivelul de adecvare a cunoștințelor legate de experiența clinică și practică menționate la litera (h) din alineatul (3) și competențele necesare pe care ar trebui să le presupună acest nivel de cunoștințe în conformitate cu evoluțiile recente din învățământ;

(27) Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește modificarea listei de la punctul 5.5.1 din anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul educațional, științific și tehnic.”.

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Accesul la formarea de moașă face obiectul uneia dintre următoarele condiții:

(a) absolvirea a cel puțin 12 ani de învățământ general sau un certificat care atestă reușita la un examen de nivel echivalent pentru admiterea la o școală de moașe pentru tipul I;

(b) deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V pentru tipul II.”

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) adecvarea cunoștințelor legate de științele pe care se bazează activitățile moașelor, menționate la litera (a) din alineatul (3), și competențele necesare pe care le presupune acest grad de cunoaștere în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(b) nivelul de cunoaștere a elementelor menționate la litera (c) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoaștere în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(c) nivelul de adecvare a experienței clinice menționate la litera (d) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoaștere în conformitate cu reformele educaționale recente, precum și cu progresul științific și tehnologic;

(d) adecvarea înțelegerii formării de personal medical și experiența de lucru cu acesta, menționate la litera (e) din alineatul (3), și competențele necesare pe care le presupune acest grad de înțelegere în conformitate cu reformele educaționale recente, precum și cu progresul științific și tehnologic.”.

(28) La articolul 41, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Titlurile de calificare ca moașă prevăzute în anexa V la punctul 5.5.2 beneficiază de recunoaștere automată în temeiul articolului 21, în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii:

(a) o formare a moașelor, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani:

(b) o formare de moașă, pe bază de program integral de cel puțin doi ani care constă în cel puțin 3 600 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist menționat în anexa V la punctul 5.2.2;

(c) o formare de moașă pe bază de program integral de cel puțin 18 luni care constă în cel puțin 3 000 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V la punctul 5.2.2, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2).”.

(29) La articolul 43 se inserează următorul alineat (1a):

„1a. În ceea ce privește titlul de calificare ca moașă, statele membre recunosc automat această calificare în cazul în care solicitantul și-a început formarea înainte de [a se insera data – intrarea în vigoare a directivei modificate] și condiția de admitere pentru această formare a fost de zece ani sau un nivel echivalent de educație generală pentru tipul I sau finalizarea unei formări de asistent medical generalist cu o condiție de admitere de 10 ani sau un nivel echivalent înainte de a începe o formare de moașă care intră sub incidența tipului II.”.

(30) Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Titlurile de calificare ca farmacist atestă o formare pe o perioadă de cinci ani, care se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, dintre care cel puțin:

(a) patru ani de instruire teoretică și practică cu program integral într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități;

(b) la finalul formării teoretice și practice, șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

Ciclul de formare menționat la prezentul alineat include cel puțin programa descrisă în anexa V la punctul 5.6.1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a în ceea ce privește modificarea listei de la punctul 5.6.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu pot implica, pentru niciun stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.”.

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) nivelul de adecvare a cunoștințelor legate de medicamente și substanțele utilizate la fabricarea medicamentelor menționate la litera (a) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoaștere în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(b) nivelul de adecvare a elementelor menționate la litera (b) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoaștere în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(c) nivelul de adecvare a elementelor menționate la litera (c) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoaștere în conformitate cu progresul științific și tehnologic;

(d) nivelul de adecvare a cunoștințelor legate de evaluarea datelor științifice menționate la litera (d) din alineatul (3) și competențele necesare pe care le presupune acest grad de cunoaștere în conformitate cu progresul științific și tehnologic.”.

(31) La alineatul (2) din articolul 45, se adaugă următoarea literă (h):

„(h) raportarea reacțiilor adverse ale produselor farmaceutice către autoritățile competente.”.

(32) Articolul 46 se înlocuiește cu următorul text:

Formare de arhitect

1. Durata formării pentru profesia de arhitect trebuie să fie de cel puțin de șase ani și se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS. Formarea într-un stat membru constă din oricare din următoarele:

(a) cel puțin patru ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ comparabilă care să se încheie prin reușita la un examen de nivel universitar și cel puțin doi ani de stagiu remunerat;

(b) cel puțin cinci ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ comparabilă care să se încheie prin reușita la un examen de nivel universitar și cel puțin un an de stagiu remunerat.”

2. Formarea, care trebuie să fie de nivel universitar și a cărei componentă principală este arhitectura, trebuie să mențină un echilibru între aspectele teoretice și practice ale formării în arhitectură și trebuie să asigure dobândirea următoarelor cunoștințe, aptitudini și competențe:

(a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe;

(c) cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare;

(e) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;

(f) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali;

(g) cunoștințe despre metodele de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție;

(h) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală, de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor;

(i) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și despre funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climaterică;

(j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor;

(k) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.

3. Stagiul remunerat trebuie să se efectueze într-un stat membru sub supravegherea unei persoane care oferă garanții adecvate în ceea ce privește capacitatea sa de a oferi pregătire practică. Acesta trebuie să se realizeze după încheierea studiilor menționate la alineatul (1). Încheierea stagiului remunerat trebuie să fie atestată de un certificat care însoțește titlul de calificare.

4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a, care să specifice:

(a) nivelul de adecvare a elementelor menționate la litera (i) din alineatul (2) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel de cunoaștere în conformitate cu progresul tehnic și evoluțiile recente din învățământ;

(b) necesitatea capacității tehnice menționate la litera (j) din alineatul (2) și competențele necesare pe care le presupune acest nivel al capacității în conformitate cu progresul tehnic și evoluțiile recente din învățământ.”.

(33) Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Derogări de la condițiile de formare ca arhitect

Prin derogare de la articolul 46, se recunosc, de asemenea, ca respectând dispozițiile articolului 21: în cadrul promovării sociale sau al studiilor universitare cu frecvență parțială, formarea care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 46, atestată printr-un examen în arhitectură promovat de către o persoană care lucrează de șapte ani sau mai mult în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui arhitect sau a unui birou de arhitectură. Respectivul examen trebuie să fie de nivel universitar și să fie echivalentă cu examenul final menționat la primul paragraf de la articolul 46 alineatul (1).”.

(34) La articolul 49 se inserează următorul alineat (1a):

„1a. Alineatul (1) se aplică și titlurilor de calificare ca arhitect prevăzute în anexa V, în cazul în care formarea a început înainte de *[a se insera data – doi ani de la data prevăzută la primul paragraf de la articolul 3 alineatul (1)]*.”.

(35) În titlul III se inserează următorul capitol IIIA:

„Capitolul IIIA

Recunoaștere automată pe baza principiilor comune de formare

Cadru comun de formare

1. În sensul prezentului articol, „cadru comun de formare” înseamnă un set comun de cunoștințe, aptitudini și competențe necesare pentru exercitarea unei anumite profesii. În scopul accesului la această profesie și a exercitării sale, un stat membru prezintă dovada că, pe teritoriul său, calificările dobândite pe baza acestui cadru au același efect ca și titlurile de calificare pe care le eliberează el însuși, cu condiția ca acest cadru să îndeplinească condițiile enumerate la alineatul (2). Aceste criterii respectă specificațiile menționate la alineatul (3).

2. Un cadru comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

- (a) cadrul comun de formare permite mai multor profesioniști să se mute dintr-un stat membru în altul în comparație cu sistemul general de recunoaștere a titlurilor de formare prevăzute în capitolul I din titlul III;
- (b) profesia în cauză este deja reglementată în cel puțin o treime din toate statele membre;
- (c) setul comun de cunoștințe, aptitudini și competențe combină cunoștințele, aptitudinile și competențele definite în sistemele de educație și formare care se aplică în cel puțin o treime din toate statele membre;
- (d) cunoștințele, aptitudinile și competențele necesare pentru un astfel de cadru comun de formare se raportează la nivelurile din Cadrul european al calificărilor, astfel cum sunt definite în anexa II la Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții(*);
- (e) profesia în cauză nu este acoperită de un alt cadru comun de formare și nici nu este reglementată deja în capitolul III din titlul III;
- (f) cadrul comun de formare a fost pregătit în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate din statele membre în care profesia nu este reglementată;
- (g) cadrul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să fie eligibili pentru obținerea atestării în temeiul acestui cadru fără a fi obligați să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a care să specifice setul comun de cunoștințe, aptitudini și competențe, precum și calificările introduse în cadrul comun de formare.

4. Statele membre notifică Comisiei titlul profesional care se dobândește în conformitate cu cadrul comun de formare menționat la alineatul (3).

5. Un stat membru poate solicita o derogare de la aplicarea cadrului comun de formare menționat la alineatul (3) pe teritoriul său dacă altfel ar fi obligat să

introducă o nouă profesie reglementată pe teritoriul său, dacă ar trebui să modifice principii interne fundamentale existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces la aceste profesii sau dacă statul membru nu dorește să își lege sistemul național de calificări de calificările stabilite în acest cadru comun de formare. Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare pentru a acorda aceste derogări statelor membre în cauză. Articolul 49b

Teste comune de formare

1. În sensul prezentului articol, un test comun de formare înseamnă un test de aptitudini prin care se evaluează capacitatea unui profesionist de a exercita o profesie în toate statele membre care reglementează această profesie. Reușita la un test comun de formare permite accesul la activitățile profesionale în cauză și exercitarea acestora într-un stat membru în aceleași condiții ca și titularii calificărilor profesionale dobândite în acel stat membru.

2. Testul comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

- (a) testul comun de formare permite mai multor profesioniști să se mute dintr-un stat membru în altul în comparație cu sistemul general de recunoaștere a titlurilor de formare prevăzute în capitolul I din titlul III;
- (b) profesia în cauză este reglementată în cel puțin o treime din toate statele membre;
- (c) testul comun de formare a fost pregătit în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu participarea părților interesate din statele membre în care profesia nu este reglementată;
- (d) testul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să participe la acest test și la organizarea practică a acestor teste în statele membre fără a fi obligați să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58a privind condițiile acestor teste comune de formare

(*) JO C 111, 6.5.2008, p. 1.”.

(36) La articolul 50 se inserează următorul alineat (3a):

„3a. În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.”.

(37) La articolul 52, se adaugă următorul alineat (3):

„3. Un stat membru nu poate rezerva utilizarea titlului profesional pentru titularii calificărilor profesionale dacă nu a notificat asociația sau organizația în cauză Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).”.

- (38) La articolul 53 se adaugă un al doilea paragraf, după cum urmează:

„Un stat membru se asigură că orice control al cunoașterii unei limbi se realizează de către o autoritate competentă după adoptarea deciziilor menționate la articolele 4d, 7 alineatul (4) și 51 alineatul (3) și în cazul în care există îndoieli serioase și concrete cu privire la nivelul suficient al cunoștințelor lingvistice ale profesionistului legate de activitățile profesionale pe care această persoană intenționează să le desfășoare.

În cazul profesiilor cu implicații asupra siguranței pacienților, statele membre pot conferi autorităților competente dreptul de a efectua verificări lingvistice care să acopere toți profesioniștii în cauză, în cazul în care sistemul național de asistență medicală solicită aceasta în mod expres sau, în cazul profesioniștilor care desfășoară o activitate independentă neafiliați la sistemul național de asistență medicală, de către reprezentanții organizațiilor naționale ale pacienților.

Orice control lingvistic se limitează la cunoașterea uneia dintre limbile oficiale ale statului membru în funcție de alegerea persoanei în cauză, este proporțional cu activitatea care urmează a fi desfășurată și gratuit pentru profesionist. Persoana în cauză are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva acestor acțiuni de control în fața instanțelor naționale.”.

- (39) În titlul IV se inserează următorul articol 55a:

„Articolul 55a

Recunoașterea stagiului remunerat

În vederea acordării accesului la o profesie reglementată, statul membru de origine trebuie să recunoască stagiul remunerat desfășurat în alt stat membru și certificat de către o autoritate competentă din statul membru respectiv.”.

- (40) Denumirea titlului V se înlocuiește cu următorul text:

„Titlul V

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ȘI RESPONSABILITATE FAȚĂ DE CETĂȚENI PENTRU APLICARE”

- (41) La articolul 56 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

Autoritățile competente din statele membre gazdă și de origine schimbă informații referitoare la măsuri disciplinare sau sancțiuni penale impuse sau orice alte circumstanțe specifice grave care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților titularului cardului profesional european în temeiul prezentei directive, respectând legislația privind protecția datelor personale prevăzută în Directiva 95/46/CE și Directiva 2002/58/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (*).

(*) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.”.

(42) Se inserează următorul articol 56a:

„Articolul 56a

Mecanism de alertă

1. Autoritățile competente dintr-un stat membru informează autoritățile competente din toate celelalte state membre și Comisia cu privire la identitatea unui profesionist cărui i s-a interzis de către autoritățile sau tribunalele naționale să desfășoare, pe teritoriul statului membru respectiv, chiar și cu caracter temporar, următoarele activități profesionale:

(a) medic generalist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.1.4 din anexa V;

(b) medic specialist care deține un titlu menționat la punctul 5.1.3 din anexa V;

(c) asistent medical generalist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V;

(d) medic dentist care deține calificările profesionale enumerate la punctul 5.3.2 din anexa V;

(e) dentiști specialiști care dețin titlul de calificare menționat la punctul 5.3.3 din anexa V;

(f) medic veterinar care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.4.2 din anexa V, cu excepția cazului în care l-au notificat deja în temeiul articolului 32 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*);

(g) moașă care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.5.2 din anexa V;

(h) farmacist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.6.2 din anexa V;

(i) titulari de certificate menționați la punctul 2 din anexa VII care atestă că titularul a încheiat o formare care îndeplinește cerințele minime enumerate la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 sau, respectiv, 44, dar care a început mai devreme decât datele de referință ale calificărilor menționate la punctele 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 din anexa V.

(j) titulari de certificate de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate la articolele 23, 27, 29, 33, 37 și 43.

Informațiile menționate la primul paragraf se trimit cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de interdicere a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză.

2. În cazurile care nu fac obiectul Directivei 2006/123/CE, în cazul în care un profesionist stabilit într-un stat membru exercită o activitate profesională sub un alt titlu profesional decât cele menționate la alineatul (1) și în cadrul prezentei directive,

un stat membru informează fără întârziere alte state membre în cauză și Comisia atunci când ia cunoștință efectiv despre orice comportament, acte sau circumstanțe specifice care se referă la această activitate și care ar putea cauza prejudicii grave sănătății sau siguranței persoanelor sau mediului într-un alt stat membru. Informația respectivă nu depășește ceea ce este strict necesar pentru a identifica profesionistul în cauză și include trimiterea la decizia unei autorități competente de a interzice acestuia să își desfășoare activitățile profesionale. Alt stat membru poate solicita informații suplimentare în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 8 și 56.

3. Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații în conformitate cu alineatele 1 și 2 se realizează în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie se realizează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

4. Statele membre asigură informarea în scris, în ceea ce privește alertele, a profesioniștilor cu privire la care se trimit alerte altor state membre în același timp cu alerta în sine, posibilitatea acestora de a face recurs la instanțele naționale împotriva deciziei sau pentru rectificarea acestor decizii și accesul la despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat prin alerte false către alte state membre, iar, în astfel de cazuri, decizia conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

5. Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru aplicarea mecanismului de alertă. Actul de punere în aplicare include dispoziții referitoare la autoritățile competente care au dreptul de a trimite și/sau de a primi alerte, la completarea alertelor cu informații suplimentare, la retragerea și închiderea alertelor, la drepturile de acces la date, modalități de a corecta informațiile conținute în alerte și măsuri pentru a asigura securitatea prelucrării datelor și perioadele de retenție a datelor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 58.

(*) JO L 376, 27.12.2006, p. 36.”.

(43) Articolul 57 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 57

Accesul central online la informații

1. Statele membre se asigură că următoarele informații sunt disponibile online și actualizate regulat prin intermediul ghișeelor unice:

(a) o listă a tuturor profesiilor reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) în statul membru, inclusiv date de contact ale autorităților competente pentru fiecare profesie reglementată și ale centrului de asistență prevăzute la articolul 57b;

(b) o listă a profesiilor pentru care este disponibil un card profesional european, funcționarea acestuia și autoritățile competente pentru eliberarea cardului;

(c) o listă a tuturor profesiilor pentru care statul membru aplică articolul 7 alineatul (4) în cadrul legilor și reglementării naționale;

(d) o listă a formelor de învățământ și formare reglementate și formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera (c) punctul (ii);

(e) toate cerințele, procedurile și formalităților menționate în prezenta directivă pentru fiecare profesie reglementată în statul membru, inclusiv toate tarifele aferente care trebuie plătite de către cetățeni și documentele care trebuie depuse de către cetățeni;

(f) modalitatea de a contesta deciziile autorităților competente în temeiul legislației și reglementărilor naționale.

2. Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la alineatul (1) se furnizează de o manieră clară și cuprinzătoare pentru utilizatori, că sunt ușor accesibile de la distanță și prin mijloace electronice și că sunt actualizate.

3. Statele membre se asigură că ghișeele unice și autoritățile competente răspund în cel mai scurt timp posibil oricăror solicitări de informații adresate ghișeului unic. În acest scop, ele pot de asemenea să transmită aceste cereri de informații la centrele de asistență menționate la articolul 57b și să îi informeze pe cetățenii în cauză.

4. Statele membre și Comisia iau măsuri adiacente pentru a se asigura că ghișeele unice pun la dispoziție informațiile prevăzute la alineatul (1) în alte limbi oficiale ale Uniunii. Aceasta nu afectează legislația statelor membre cu privire la utilizarea limbilor pe teritoriile lor.

5. Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a alineatelor (1), (2) și (4).”.

(44) Se inserează următorul articol 57a:

„Articolul 57a

Proceduri prin mijloace electronice

1. Statele membre se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspecte reglementate de prezenta directivă pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic relevant.

2. Alineatul (1) nu se aplică pentru desfășurarea unui test de aptitudini sau la perioada de adaptare în sensul articolului 14 alineatul (1).

3. În cazul în care se justifică solicitarea de către statele membre a semnăturilor electronice avansate în sensul Directivei 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*) pentru îndeplinirea procedurilor menționate la alineatul (1), statele membre acceptă semnături electronice în conformitate cu Decizia 2009/767/CE a Comisiei(**) și asigură măsuri tehnice pentru prelucrarea formatelor avansate de semnătură electronică definite prin Decizia 2011/130/UE a Comisiei(***)).

4. Toate procedurile se desfășoară în conformitate cu dispozițiile Directivei 2006/123/CE privind ghișeele unice. Orice termen de respectare a procedurilor sau formalităților prevăzute în prezenta directivă de către statele membre începe în momentul în care un cetățean a depus o cerere la un ghișeu unic.

(*) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

(**) JO L 274, 20.10.2009, p. 36.

(***) JO L 53, 26.2.2011, p. 66.”.

(45) Se inserează următorul articol 57b:

„Articolul 57b

Centre de asistență

1. Fiecare stat membru desemnează până la [a se insera data – termenul de transpunere] un centru de asistență a cărui sarcină este de a asigura cetățenilor și centrelor din celelalte state membre asistență privind recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, inclusiv informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, legislația socială și, după caz, normele de deontologie.

2. Centrele de asistență din statele membre gazdă asistă cetățenii în exercitarea drepturilor conferite de prezenta directivă, după caz, în cooperare cu centrul de asistență din statul membru de origine și autoritățile competente și ghișeele unice din statul membru gazdă.

3. Orice autoritate competentă din statul membru gazdă este solicitată să coopereze pe deplin cu un centru de asistență din statul membru gazdă și să ofere, la cererea acestor centre de asistență din statul membru gazdă, informații cu privire la cazurile individuale.

4. La cererea Comisiei, centrele de asistență o informează cu privire la anchetele în care este implicată Comisia în termen de două luni de la primirea acestei cereri.”

(46) Articolul 58 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58

Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de un Comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”.

(47) Se inserează următorul articol 58a:

„Articolul 58a

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 3 alineatul (2), 4a alineatul (7), 4b alineatul (2), 20, 21a alineatul (3), 24 alineatul (4), 25 alineatul (5), 26 alineatul (2), 31 alineatul (2), 31 alineatul (7) 34 alineatul (2), 34 alineatul (4), 35 alineatul (4), 38 alineatul (1), 38 alineatul (4), 40 alineatul (1), 40 alineatul (4), 44 alineatul (2), 44 alineatul (4), 46 alineatul (4), 49a alineatul (3) și 49b alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la [a se introduce data - data intrării în vigoare a directivei de modificare].

3. Delegarea competenței menționată la articolele 3 alineatul (2), 4a alineatul (7), 4b alineatul (2), 20, 21a alineatul (3), 24 alineatul (4), 25 alineatul (5), 26 alineatul (2), 31 alineatul (2), 31 alineatul (7) 34 alineatul (2), 34 alineatul (4), 35 alineatul (4), 38 alineatul (1), 38 alineatul (4), 40 alineatul (1), 40 alineatul (4), 44 alineatul (2), 44 alineatul (4), 46 alineatul (4), 49a alineatul (3) și 49b alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Actul delegat adoptat în temeiul articolelor 3 alineatul (2), 4a alineatul (7), 4b alineatul (2), 20, 21a alineatul (3), 24 alineatul (4), 25 alineatul (5), 26 alineatul (2), 31 alineatul (2), 31 alineatul (7), 34 alineatul (2), 34 alineatul (4), 35 alineatul (4), 38 alineatul (1), 38 alineatul (4), 40 alineatul (1), 40 alineatul (4), 44 alineatul (2), 44 alineatul (4), 46 alineatul (4), 49a alineatul (3) și 49b alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu a exprimat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia că nu vor formula obiecții. Perioada respectivă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”.

(48) Articolul 59 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 59

Transparența

1. Statele membre notifică până la [a se insera data – sfârșitul perioadei de transpunere] Comisiei o listă a profesiilor reglementate existente în conformitate cu legislația lor națională. Orice modificare la această listă de profesii reglementate se notifică, de asemenea, Comisiei, fără întârziere. Comisia creează și gestionează o bază de date disponibilă publicului pentru astfel de informații.

2. Statele membre examinează dacă cerințele din cadrul sistemului lor juridic care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia pentru titularii unei calificări profesionale specifice, inclusiv utilizarea titlurilor profesionale și activitățile profesionale permise în temeiul acestor titluri sunt compatibile cu următoarele principii:

(a) cerințele nu trebuie să fie direct sau indirect discriminatorii în funcție de cetățenie sau reședință;

(b) cerințele trebuie să fie justificate printr-un motiv imperativ legat de un interes general;

(c) cerințele trebuie să fie adecvate pentru asigurarea îndeplinirii obiectivului urmărit și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului.

3. Alineatul (1) se aplică și profesiilor reglementate într-un stat membru de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2) și oricăror cerințe legate de necesitatea calității de membru.

4. Până la [a se insera data – sfârșitul perioadei de transpunere], statele membre prezintă informații privind cerințele pe care intenționează să le păstreze și motivele pentru care consideră că cerințele lor sunt conforme cu alineatul (2). Statele membre prezintă informații privind cerințele pe care le introduc ulterior și motivele pentru care consideră că cerințele lor sunt conforme cu alineatul (2) în termen de șase luni de la adoptarea măsurii.

5. Până la [a se insera data – sfârșitul perioadei de transpunere] și apoi din doi în doi ani, statele membre prezintă, de asemenea, un raport privind cerințele pe care le-au înlăturat sau le-au făcut mai puțin stricte.

6. Comisia înaintează rapoartele celorlalte state membre, care își prezintă observațiile în termen de șase luni. În același termen, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv profesiile în cauză.

7. Comisia prezintă un raport de sinteză pe baza informațiilor furnizate de statele membre grupului de coordonatori instituit în temeiul Deciziei nr. 2007/172/CE a Comisiei*, care poate formula observații.

8. Având în vedere observațiile menționate la alineatele (6) și (7), Comisia [a se insera data – un an de la finalul perioadei de transpunere] își prezintă constatările finale Consiliului și Parlamentului European, însoțite, după caz, de propuneri pentru inițiative suplimentare.

(*) JO L 79, 20.3.2007, p. 38.”.

(49) La articolul 61, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După caz, Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare pentru a permite statului membru respectiv să deroge de la dispoziția în cauză pentru o perioadă limitată.”.

(50) Anexele II și III se elimină.

(51) La punctul 1 din anexa VII, se adaugă următoarea literă (g):

„(g) în cazul în care statul membru solicită aceasta resortisanților săi, dovada inexistenței atât a unei suspendări temporare de la exercitarea profesiei, cât și a unor condamnări penale.”.

Articolul 2

Modificare a [Regulamentului IMI]

Punctul 2 din anexa I la *[Regulamentul IMI]* se înlocuiește cu următorul text:

„2. Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului(*): articolele 4a-4e, articolul 8, articolul 21a, articolul 50, articolul 51, articolul 56 și articolul 56a.

(*) JO L 255, 30.9.2005, p. 22.”.

Articolul 3

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la *[a se insera data – doi ani de la intrarea în vigoare]*. Acestea comunică de îndată Comisiei textul respectivelor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi este comunicat de statele membre textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Titlul propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Natura propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Temeiurile propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Metoda (metodele) de gestionare preconizată (preconizate)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Norme de monitorizare și raportare
- 2.2. Sistemul de gestionare și control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
 - 3.2.5. *Participarea terților la finanțare*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

6. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

6.1. Titlul propunerii/inițiativei

Directiva nr. xxx a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale.

6.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB²⁶

Piața internă – Economie bazată pe cunoaștere

Piața internă — Servicii

6.3. Natura propunerii/inițiativei

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

6.4. Obiective

6.4.1. *Obiectivul (obiectivele) strategic(e) multianual(e) ale Comisiei vizate de propunere/inițiativă*

În comunicarea sa „Actul privind piața unică, douăsprezece pârgii pentru stimularea creșterii și întărirea încrederii” [COM(2011) 206 final], Comisia a propus modernizarea legislației privind recunoașterea calificărilor profesionale. În acest context, SMA a menționat în mod clar crearea unui card profesional european (denumit în continuare „CPE”) ca instrument (în sensul unui certificat electronic) pentru facilitarea mobilității profesioniștilor în același timp cu consolidarea încrederii între autoritățile competente ale statelor membre și, până la urmă, în beneficiul consumatorilor și angajatorilor.

Crearea CPE ar trebui să ducă la creșterea eficienței procedurilor curente de recunoaștere și va contribui la reducerea costurilor. Una dintre caracteristicile principale ale CPE va fi utilizarea unei funcționalități administrative comune la nivelul UE, și anume sistemul de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI”) care va fi îmbunătățit cu noua funcționalitate CPE.

CPE ar trebui să devină un instrument facultativ pentru profesioniștii interesați, dar obligatoriu pentru autoritățile competente. În afară de CPE, funcția administrativă a IMI ar trebui să fie utilizată și pentru a pune în practică, la scară europeană, un mecanism de alertă, deoarece statele membre ar trebui să se alerteze reciproc cu privire la specialiști care nu mai au drept de practică din cauza unei sancțiuni disciplinare sau penale, precum și pentru a sprijini notificarea de noi diplome.

IMI este un instrument de comunicare online elaborat de Comisia Europeană și oferit ca serviciu gratuit statelor membre începând din 2008. El este utilizat în prezent

²⁶

ABM: gestionarea pe activități – ABB (Activity Based Budgeting): stabilirea bugetului pe activități.

pentru schimbul de informații în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și cu Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

IMI permite autorităților naționale, regionale și locale să comunice rapid și ușor cu omologii lor de peste graniță, utilizând metode de lucru uniforme, agreeate de toate statele membre. IMI îi ajută pe utilizatori (i) să identifice autoritatea corespunzătoare care trebuie contactată, (ii) să comunice cu aceasta prin utilizarea unor seturi de întrebări și răspunsuri deja traduse și (iii) să urmărească stadiul solicitării de informații printr-un mecanism de urmărire.

Propunerea de a utiliza IMI ca suport administrativ pentru eliberarea și pentru monitorizarea continuă a CPE-urilor și ca mecanism de alertă este conformă cu politica exprimată a Comisiei. Astfel, Comisia a indicat, în comunicarea sa privind Actul privind piața unică, că ar trebui să se folosească preferențial acest sistem ca instrument de parteneriat pentru punerea în aplicare a normelor privind piața unică în viitoarele propuneri ale Comisiei.

În cadrul strategiei de extindere pentru IMI, astfel cum a fost adoptată de către Comisie, se va elabora în cadrul IMI un instrument pentru notificări ale statelor membre către Comisie și celelalte state membre. Acesta ar trebui să fie utilizat și pentru transmiterea notificărilor de noi diplome în temeiul directivei.

6.4.2. *Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză*

Obiectivul specific nr. 8: Facilitarea liberei circulații a profesioniștilor calificați în interiorul UE

O activitate importantă în cadrul acestui obiectiv este elaborarea unei propuneri de revizuire a Directivei privind calificările profesionale cu scopul de a simplifica și moderniza într-o măsură importantă întregul proces, inclusiv introducerea și utilizarea unor carduri profesionale europene.

Obiectivul global al acestei măsuri este de a: crește numărul cererilor tratate și de a accelera deciziile privind cererile de recunoaștere a calificărilor profesionale;

Pentru a atinge aceste obiective, prevedem următoarele activități:

1. sporirea transparenței întregii proceduri prin crearea unei interfețe publice care să permită profesioniștilor (i) să vadă lista cu documentele necesare pentru cererea lor, (ii) să solicite și să obțină de la autoritățile competente relevante un CPE online;
2. modernizarea implicării statului membru de origine în procedură astfel încât să faciliteze tratarea cererilor de către statele membre gazdă prin utilizarea obligatorie de către toate autoritățile competente a IMI ca funcționalitate administrativă. Pentru a face față rolului său mai important în procedură, IMI ar trebui dezvoltat în continuare pentru a sprijini CPE;
3. facilitarea difuzării alertelor cu privire la profesioniști.
4. facilitarea notificărilor de titluri de calificare (diplome) prin intermediul IMI.

Obiectivul specific nr. 12: Dezvoltarea întregului potențial al Sistemului de informare al pieței interne (IMI) pentru a sprijini o mai bună punere în aplicare a legislației privind piața unică.

Utilizarea IMI este obligatorie în temeiul Directivei privind serviciile și va deveni astfel în temeiul Directivei revizuite privind calificările profesionale. Propunerea actuală pentru utilizarea sistemului IMI pentru eliberarea și manipularea CPE, un mecanism de alertă și un sistem de notificare pentru noile diplome este conformă cu politica Comisiei pentru o extindere viitoare a IMI la alte domenii ale dreptului Uniunii (astfel cum a fost exprimată în comunicarea sa „O mai bună guvernare a pieței unice prin intensificarea cooperării administrative: o strategie pentru extinderea și dezvoltarea Sistemului de informare al pieței interne [COM(2011) 75 final] (denumită în continuare „Comunicarea privind strategia IMI).

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

12/2/01: *Mise en oeuvre et développement du marché intérieur* (punerea în aplicare și dezvoltarea pieței interne)

6.4.3. Rezultatul (rezultatele) așteptat (e) și impactul

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Propunerea va asigura:

1. un nivel ridicat de certitudine juridică în ceea ce privește prelucrarea cererilor cetățenilor UE de recunoaștere a calificărilor profesionale prin intermediul IMI;
2. un nivel ridicat de transparență în ceea ce privește prelucrarea cererilor cetățenilor UE de recunoaștere a calificărilor profesionale;
3. facilitarea și reducerea sarcinii administrative de către autoritățile naționale competente;
4. economii de costuri prin reutilizarea și reproiectarea unui instrument IT existent în domenii noi, în loc de a se elabora noi instrumente de unică utilizare, fie la nivelul UE, fie la nivel național, astfel încât să se profite de economiile de scară și de gamă;
6. eliminarea lacunelor în cooperarea dintre statele membre, având în vedere că Directiva privind serviciile prevede deja un mecanism de alertă privind mulți profesioniști cu excepția cadrelor medicale în cazul cărora riscul pentru sănătatea publică este foarte important.

6.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii pentru monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Propunerea va contribui la o aplicare mai eficientă a dreptului Uniunii în domeniul calificărilor profesionale și va reduce cheltuielile legate de dezvoltarea, întreținerea și funcționarea IT.

Impactul direct se poate măsura utilizând următorii indicatori:

- numărul de profesii care s-ar baza pe mecanismul CPE/IMI de recunoaștere a calificărilor profesionale în cadrul UE. De fapt, CPE nu trebuie să fie introdus sau impus automat pentru toate profesiile reglementate;
- numărul cererilor de CPE care au loc prin intermediul IMI în decurs de un an;
- viteza medie a procedurii CPE;
- numărul de autorități competente care utilizează sistemul în mod activ pentru schimbul de informații (adică nu doar înregistrate ca simpli utilizatori);
- numărul de notificări efectuate pentru noi diplome;
- satisfacția utilizatorilor măsurată prin sondaje.

6.5. Temeiurile propunerii/inițiativei

6.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Propunerea va spori eficiența procedurilor de recunoaștere a calificării profesionale și mobilitatea temporară pentru profesioniști ca unică procedură se va aplica peste tot și se va baza pe o platformă IT paneuropeană comună. Sistemul CPE/IMI se va aplica profesiilor care au solicitat să fie reglementate prin acest nou proces și va fi extins progresiv la alte profesii. În acest sens costurile inițiale vor fi mai reduse și extinderile viitoare vor beneficia de economii de scară.

În plus, trebuie să se instituie un mecanism de alertă pentru profesioniști interziși de la practică.

În același timp, ținând seama de preexistența sistemului IMI, noi procese vor asigura un nivel ridicat de certitudine juridică în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în IMI, în conformitate cu Regulamentul IMI aflat în prezent în curs de examinare în cadrul Consiliului și Parlamentului European. Acesta va beneficia și el de economii de gamă.

6.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Având în vedere natura IMI ca instrument centralizat de comunicare dezvoltat și găzduit de Comisie, este evident că acesta va facilita introducerea și buna funcționare a eliberării de CPE, precum și un mecanism de alertă eficient între statele membre. Comisia va oferi IMI cu titlu de serviciu gratuit statelor membre, asigurând dezvoltarea și întreținerea, un serviciu de asistență și găzduirea infrastructurii informatice. Aceste sarcini nu ar putea fi îndeplinite în mod descentralizat.

IMI depășește obstacolele aflate în calea cooperării transfrontaliere, cum ar fi barierele lingvistice, diferențele culturale în materie de administrație și de organizare a muncii, precum și lipsa unor proceduri oficiale privind schimburile de informații. Datorită implicării statelor membre în proiectarea sistemului, IMI oferă metode de lucru uniforme, agreate de toate statele membre.

6.5.3. Lecții învățate din experiențe similare din trecut

IMI a fost lansat în 2008. În prezent, sunt înregistrate în sistem aproximativ 6 700 de autorități competente și 11 000 de utilizatori. Aproximativ 2 000 de schimburi de informații au avut loc în 2010.

Din 2008, IMI a fost utilizat în contextul Directivei privind calificările profesionale. Experiența a fost una pozitivă, după cum o demonstrează numărul de cereri etc. și acordul existent cu statele membre, în privința extinderii la toate profesiile. Există cerere din partea statelor membre pentru utilizarea în continuare, la toate nivelurile posibile în care o strânsă cooperare este considerată indispensabilă.

Această cerere apare ca urmare a faptului că procedurile curente de recunoaștere sunt prea lungi și prea complicate. În plus, lipsește un mecanism de alertă pentru profesiile din domeniul sănătății. Abordarea acestei lacune este cerută de către o

majoritate a părților interesate. În sfârșit, administrarea eficientă a unui sistem de notificare fără un instrument IT este prea complexă și complicată.

6.5.4. *Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante*

Comunicarea Comisiei „O mai bună guvernare a pieței unice prin intensificarea cooperării administrative: o strategie pentru extinderea și dezvoltarea Sistemului de informare al pieței interne (Internal Market Information System - «IMI»)» [COM(2011) 75 final] prevede planuri de extindere viitoare a IMI la alte domenii ale legislației UE.

Comunicarea Comisiei „Un act privind piața unică” a subliniat importanța recunoașterii eficiente a calificărilor profesionale și a creării unui card profesional european²⁷. Cu privire la un mecanism de alertă, Directiva privind serviciile (Directiva 2006/123/CE) prevede deja obligații pentru unii, dar nu pentru toți specialiștii care prestează servicii profesionale. Cea mai mare lacună se referă la cadrele medicale cărora nu li se aplică Directiva privind serviciile.

Accesul la interfața publică pentru cererile de carduri profesionale europene poate fi acordat, printre altele, prin intermediul ghișeelor unice.

²⁷

A se vedea nota de subsol 6 de mai sus.

6.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă cu **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2013 până în 2014,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă. Costurile de găzduire, operaționale și de întreținere sunt incluse în costurile relevante pentru funcționarea sistemului IMI.

6.7. Metoda (metodele) de gestionare preconizată (preconizate)²⁸

☐ Gestiune centralizată directă de către Comisie

7. MĂSURI DE GESTIONARE

7.1. Norme de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Comisia elaborează un raport anual privind evoluția și performanța IMI. În acest sens, utilizarea IMI pentru cereri CPE, alerte și notificări de diplome va fi raportată adecvat. În plus, periodic, va fi înaintat un raport către Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor în legătură cu probleme de protecție a datelor din IMI, inclusiv în materie de securitate.

7.2. Sistemul de gestionare și control

7.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Una dintre caracteristicile principale ale propunerii este că CPE, mecanismul de alertă și declarația se vor baza pe funcții IMI. Comisia este „proprietarul de sistem” al IMI și răspunde de operarea, întreținerea și dezvoltarea cotidiană a sistemului. Riscurile operaționale în acest sens au fost deja identificate în contextul funcționării IMI și în propunerea pentru Regulamentul IMI.

Pe lângă riscurile operaționale identificate mai sus, riscuri suplimentare ar putea fi neadoptarea de către profesii și profesioniști a facilității CPE. Cu alte cuvinte, riscul este ca CPE să fie complet dezvoltat și funcțional, dar să fie foarte puțin sau deloc solicitat. În plus, autoritățile competente ar putea considera că adaptarea este dificilă și ar putea să nu furnizeze resurse adecvate pentru prelucrarea cererilor în mod corespunzător și în timp util.

Introducerea cardului profesional european și a unui mecanism de alertă ridică, de asemenea, probleme legate de protecția datelor, inclusiv tratamentul alertelor nejustificate. Un nou cadru juridic solid necesită, în plus, o gestionare atentă de zi cu zi.

²⁸

Explicațiile privind metodele de gestionare, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7.2.2. *Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)*

În ceea ce privește aspectele CBE, ale mecanismului de alertă și ale declarațiilor care sunt dependente de funcționarea IMI, acestea trebuie luate în considerare în contextul funcționării IMI și în proiectul Regulamentului IMI.

Abordând riscurile remanente astfel cum sunt identificate în secțiunea 2.2.1 de mai sus, Comisia va oferi asistență (de exemplu, ateliere etc.) tuturor părților interesate (de exemplu, autorități ale statelor membre, organisme profesionale etc.) și va promova activ introducerea și atractivitatea noului sistem.

7.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și neregulilor**

A se specifica măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

În scopul combaterii fraudei, corupției și a altor activități ilegale, în contextul IMI se vor aplica fără nicio restricție dispozițiile aplicabile în mod normal activităților Comisiei, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF).

8. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

8.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Natura cheltuielilor	Contribuție			
	Numărul [Descrierea.....]	CD/CND ⁽²⁹⁾	din partea țărilor AELS ³⁰	din partea țărilor candidate ³¹	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
1A	12.02.01 Realizarea și dezvoltarea pieței interne	CD	DA	NU	NU	NU
1A	12.01.04 Realizarea și dezvoltarea pieței interne – Cheltuieli de gestiune administrativă.	CND	DA	NU	NU	NU
1A	26.3.01.01 Soluții de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA)	CD	DA	DA	NU	NU

²⁹ CD = credite diferențiate / CND = credite nediferențiate.

³⁰ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

³¹ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

8.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

8.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	1B	Realizarea și dezvoltarea pieței interne
---	-----------	--

DG: <.....>			Anul 2013	Anul 2014						TOTAL
• Credite operaționale										
12.02.01	Angajamente	(1)	362 500	362 500						725 000
	Plăți	(2)	362 500	362 500						725 000
TOTAL credite pentru DG MARKT	Angajamente	=1+1a +3	362 500	362 500						725 000
	Plăți	=2+2a +3	362 500	362 500						725 000

Se așteaptă ca prezenta propunere, precum și costurile de dezvoltare relevante, să intre în vigoare în 2013 și să se extindă în 2014.

Pentru detalii privind finanțarea generală a IMI, vă rugăm să consultați declarația financiară anexată la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (denumită în continuare „Regulamentul IMI”) [COM (2011) 522final. În acest context, se va examina posibilitatea finanțării costurilor de dezvoltare prin programul ISA.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	362 500	362 500						725 000
	Plăți	(5)	362 500	362 500						725 000
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite	Angajamente	=4+ 6	362 500	362 500						725 000

în cadrul RUBRICII 1A din cadrul financiar multianual	Plăți	=5+ 6	362 500	362 500															725 000
---	-------	-------	---------	---------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----------------

8.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în EUR (cu 3 zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul 2013	Anul 2014	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)										TOTAL			
	REZULTATE																			
↓	Tipul realizării ³²	Costul mediu al realizării	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Cost	Numărul de realizări	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1 Creșterea transparenței																				
- Realizare	Interfață publică	380 000		190 000		190 000														380 000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				190 000		190 000														380 000
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 2 Funcționalitate administrativă																				
- Realizare	Funcționalitate administrativă	124 000		62 000		62 000														124 000

³² Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: număr de schimburi de studenți finanțate, număr de km de drumuri construite, etc.).

Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2			62 000		62 000												124 000
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 3 Mecanisme de alertă																	
- Realizare	Mecanism de alertă	160 000		80 000		80 000											160 000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3			80 000		80 000												160 000
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 4 Facilități de notificare ...																	
- Realizare	Facilități de notificare	61 000		30 500		30 500											61 000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 4			30 500		30 500												61 000
COST TOTAL			362 500		362 500												725 000

8.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*

8.2.3.1. Rezumat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative

8.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane

8.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*

- ☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent (2013)
- Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual viitor (2014-2020). Propunerea va fi acoperită prin alocări prevăzute deja în cadrul liniei bugetare pentru piața internă. În ceea ce privește exercițiul 2013, creditele sunt incluse în cadrul programului financiar oficial al Comisiei; în ceea ce privește 2014 și anii următori, acestea sunt incluse în propunerea Comisiei pentru următorul cadru financiar multianual.

8.2.5. *Contribuțiile terților*

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților

8.3. **Impactul estimat asupra veniturilor**

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.